

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

13. července 2023 *

Obsah

Právní rámec	4
Nařízení (ES) č. 139/2004	4
Nařízení č. 802/2004	8
Pokyny pro horizontální spojení	9
Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí	11
Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek	13
Řízení před Soudním dvorem	14
Návrhová žádání účastníků řízení	15
Ke kasačnímu opravnému prostředku	15
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku	16
Argumentace účastníků řízení	16
Závěry Soudního dvora	17
Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku	20
K první části	21
– Argumentace účastníků řízení	21
– Závěry Soudního dvora	21
Ke druhé části	22
– Argumentace účastníků řízení	22

* Jednací jazyk: angličtina.

– Závěry Soudního dvora	22
Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku	24
K první části	24
– Argumentace účastníků řízení	24
– Závěry Soudního dvora	25
Ke druhé části	26
– Argumentace účastníků řízení	26
– Závěry Soudního dvora	27
Ke třetí části	30
– Argumentace účastníků řízení	30
– Závěry Soudního dvora	31
Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku	34
K první části	34
– Argumentace účastníků řízení	34
– Závěry Soudního dvora	35
Ke druhé části	37
– Argumentace účastníků řízení	37
– Závěry Soudního dvora	38
K pátému důvodu kasačního opravného prostředku	39
Argumentace účastníků řízení	39
Závěry Soudního dvora	40
Ke šestému důvodu kasačního opravného prostředku	42
K relevantnosti šestého důvodu kasačního opravného prostředku	43
– Argumentace účastníků řízení	43
– Závěry Soudního dvora	43
K první části	44
– Argumentace účastníků řízení	44

– Závěry Soudního dvora	45
Ke druhé části	47
– Argumentace účastníků řízení	47
– Závěry Soudního dvora	48
K vrácení věci zpět Tribunálu	50
K nákladům řízení	51

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Nařízení (ES) č. 139/2004 –
Kontrola spojování podniků – Mobilní telekomunikační služby – Rozhodnutí prohlašující
spojení za neslučitelné s vnitřním trhem – Oligopolní trh – Zásadní narušení účinné
hospodářské soutěže – Nekoordinované účinky – Úroveň dokazování – Prostor pro uvážení
Evropské komise v hospodářské oblasti – Meze soudního přezkumu – Pokyny pro horizontální
spojení – Faktory relevantní k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže –
Pojmy ‚významná konkurenční síla‘ a ‚blízcí soutěžitelé‘ – Blízkost konkurenčního vztahu mezi
spojujícími se stranami – Kvantitativní analýza účinků zamýšleného spojení na ceny –
Nárůst efektivnosti – Zkreslení – Výtka, kterou Tribunál Evropské unie uplatnil i bez návrhu –
Zrušení“

Ve věci C-376/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního
dvora Evropské unie dne 7. srpna 2020,

Evropská komise, zástupci: původně G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski a C. Urraca Caviedes,
poté F. Castillo de la Torre, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski a C. Urraca Caviedes, jako
zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná:

Kontrolním úřadem ESVO, zástupci: původně C. Simpson, M. Sánchez Rydelski a C. Zatschler,
poté C. Simpson a M. Sánchez Rydelski, jako zmocněnci,

vedlejší účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

CK Telecoms UK Investments Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zástupci: původně
J. Aitken, K. Asakura, A. Coe, M. Davis, S. Prichard, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B.
Kennelly, SC, A. Müller, advocate, a T. Wessely, Rechtsanwalt, poté J. Aitken, K. Asakura, A.
Coe, M. Davis, solicitors, O. W. Brouwer, advocaat, B. Kennelly, SC, A. Müller, advocate, a T.
Wessely, Rechtsanwalt,

žalobkyně v prvním stupni,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zástupci: původně S. Brandon, poté F. Shibli, jako zmocněnci,

EE Ltd, se sídlem v Hatfieldu (Spojené království),

vedlejší účastnice řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev (zpravodaj), A. Prechal, M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias a M. L. Arastey Sahún, předsedové senátů, J.-C. Bonichot, S. Rodin, F. Biltgen, J. Passer a Z. Csehi, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

za soudní kancelář: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. června 2022,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 20. října 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 28. května 2020, *CK Telecoms UK Investments v. Komise* (T-399/16, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:217), kterým Tribunal zrušil rozhodnutí Komise C(2016) 2796 final ze dne 11. května 2016, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem (věc COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK), zveřejněné ve formě souhrnné zprávy v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 29. září 2016 (Úř. věst. 2016, C 357, s. 15, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 139/2004

- 2 Body 5, 6, 24, 25, 28 a 29 odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40) uvádějí:

„(5) Je [...] třeba zajistit, aby proces nového uspořádání společností trvale nenarušil hospodářskou soutěž. Právo Společenství proto musí obsahovat ustanovení o spojování, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části.

- (6) Je proto třeba zvláštního právního nástroje, který by umožnil účinnou kontrolu všech spojování z hlediska jejich účinku na strukturu hospodářské soutěže ve Společenství a který by byl jediným nástrojem na ně se vztahujícím. Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 [ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 1989, L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31)] umožnilo rozvíjet politiku Společenství v této oblasti. Ve světle zkušeností by však toto nařízení nyní mělo být přepracováno do podoby právních předpisů přizpůsobených výzvám integrovanějšího trhu a budoucího rozšíření Evropské unie. V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 [SEU], toto nařízení nepřekračuje to, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je zajistit, aby soutěž na společném trhu nebyla narušována, ve shodě se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

[...]

- (24) Aby bylo možné zajistit systém nenarušené hospodářské soutěže na společném trhu, při podpoře politiky vedené ve shodě se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, musí toto nařízení umožnit účinnou kontrolu všech spojení z hlediska jejich účinku na hospodářskou soutěž ve Společenství. Proto nařízení [č. 4064/89] stanovilo zásadu, že spojení s významem pro celé Společenství, které vytváří nebo posiluje dominantní postavení, v jehož důsledku je zásadně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, by mělo být prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.

- (25) S ohledem na důsledky, které mohou mít spojení uskutečněná v rámci struktur oligopolního trhu, je tím více nezbytné uchovat na takových trzích účinnou hospodářskou soutěž. Mnoho oligopolních trhů vykazuje zdravý stupeň hospodářské soutěže. Nicméně, za jistých okolností mohou spojení zahrnující vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, stejně jako snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele, dokonce i při neexistenci pravděpodobnosti koordinace mezi členy oligopolu, vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Nicméně, soudní orgány Společenství dosud výslovně nevyložily nařízení [č. 4064/89] jako nařízení požadující, aby spojení zakládající takovéto nekoordinované účinky bylo prohlášeno za neslučitelné se společným trhem. Proto, v zájmu právní jistoty, by mělo být vyjasněno, že toto nařízení umožňuje účinnou kontrolu všech spojení tím, že stanoví, že jakékoliv spojení, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části, by mělo být prohlášeno za neslučitelné se společným trhem. Pojem ‚zásadní narušení účinné hospodářské soutěže‘ obsažený v čl. 2 odst. 2 a 3 by měl být vykládán jako zahrnující, nad rámec pojmu dominance, pouze účinky spojení poškozující hospodářskou soutěž, které vyplývají z nekoordinovaného chování soutěžitelů, kteří by neměli dominantní postavení na dotčeném trhu.

[...]

- (28) Za účelem vyjasnění a vysvětlení hodnocení spojení prováděného Komisí podle tohoto nařízení, je vhodné, aby Komise zveřejnila pokyny, které by poskytly spolehlivý ekonomický rámec pro hodnocení spojení za účelem určení, zda mohou nebo nemohou být prohlášena za slučitelná se společným trhem.

(29) Za účelem stanovení dopadu spojení na hospodářskou soutěž na společném trhu, je vhodné zohlednit všechny odůvodněné a pravděpodobné přínosy prokázané příslušným podnikem. Je možné, že přínosy vyplývající ze spojení vyváží dopady na hospodářskou soutěž, a zejména možnou újmu způsobenou spotřebitelům, která by jinak mohla spojením nastat, a že v důsledku toho spojení nebude zásadně narušovat účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení. Komise bude publikovat pokyny k podmínkám, za kterých mohou být přínosy zohledněny při hodnocení spojení.“

3 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Hodnocení spojení“, stanoví:

„1. Spojení, na něž se použije toto nařízení, se hodnotí v souladu s cíli tohoto nařízení a následujícími ustanoveními, aby se zjistilo, zda jsou či nejsou slučitelná se společným trhem.

Při tomto hodnocení vezme Komise v úvahu:

- a) potřebu zachování a rozvoje účinné hospodářské soutěže na společném trhu, mimo jiné vzhledem ke struktuře všech dotčených trhů a skutečné nebo možné soutěži ze strany podniků majících své sídlo uvnitř nebo mimo Společenství;
- b) tržní postavení dotčených podniků a jejich hospodářskou a finanční sílu, stávající alternativy pro dodavatele a uživatele, jejich přístup k dodávkám nebo na trh, právní nebo jiné překážky vstupu na trh, směry vývoje nabídky a poptávky, pokud jde o příslušné zboží a služby, zájmy zprostředkovatelů a konečných spotřebitelů a technický a hospodářský vývoj, je-li to ku prospěchu spotřebitelů a nebrání to hospodářské soutěži.

2. Spojení, které zásadně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, bude prohlášeno za slučitelné se společným trhem.

3. Spojení, které zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, bude prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.

4. V míře, v jaké má vytvoření společného podniku zakládající spojení podle článku 3 za svůj cíl nebo následek koordinaci soutěžního chování podniků, které zůstávají nezávislými, bude tato koordinace hodnocena v souladu s kritérii čl. [101] odst. 1 a 3 [SFEU] s cílem zjistit, zda je či není toto spojení slučitelné se společným trhem.

5. V rámci tohoto hodnocení vezme Komise především v úvahu:

- zda si dvě či více mateřských společností ponechává ve významné míře činnosti na stejném trhu jako je trh, na kterém působí společný podnik, nebo na trzích navazujících či předcházejících trhu, na kterém působí společný podnik, nebo na vedlejším trhu s tímto trhem úzce souvisejícím,
- zda koordinace, která je přímým důsledkem vytvoření společného podniku, poskytuje dotčeným podnikům možnost vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části dotčených výrobků či služeb.“

- 4 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Definice spojení“, v odstavci 1 písm. b) stanoví:
„Spojení se považuje za vzniklé, jestliže dojde ke změně kontroly na trvalém základě v důsledku [...]
- b) získání[m], jednou či více osobami již kontrolujícími nejméně jeden podnik nebo jedním či více podniky, ať již na základě koupě cenných papírů nebo majetku, smlouvy či jiným způsobem, přímé nebo nepřímé kontroly nad celkem nebo částmi jednoho či více podniků.“
- 5 Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Předchozí oznamování spojení a postoupení před oznámením na žádost oznamujících stran“, v prvním pododstavci odstavce 1 stanoví:
„Spojení s významem pro celé Společenství definovaná v tomto nařízení musí být oznámena Komisi před svým uskutečněním a po uzavření dohody, oznámení veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií nebo nabytí kontrolního podílu.“
- 6 Článek 6 nařízení č. 139/2004, nadepsaný „Přezkoumání oznámení a zahájení řízení“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:
„1. Komise přezkoumá oznámení, jakmile ho obdrží.
a) Pokud dojde k názoru, že oznámené spojení nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, zaznamená toto zjištění formou rozhodnutí.
b) Pokud zjistí, že oznámené spojení, ačkoliv spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, nevyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, rozhodne, že proti němu nevznesse námitky, a prohlásí je za slučitelné se společným trhem.
Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytné pro uskutečnění spojení.
c) Aniž je dotčen odstavec 2, jestliže Komise zjistí, že oznámené spojení spadá do působnosti tohoto nařízení a vyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, zahájí řízení. Aniž je dotčen článek 9, takovéto řízení bude ukončeno rozhodnutím podle čl. 8 odst. 1 až 4, pokud ovšem dotčené podniky neprokáží ke spokojenosti Komise, že od spojení upustily.
2. Pokud Komise zjistí, že v návaznosti na změnu provedenou dotčenými podniky oznámené spojení již nevyvolává vážné pochybnosti ve smyslu odst. 1 písm. c), prohlásí spojení za slučitelné se společným trhem podle odst. 1 písm. b).
Komise může ke svému rozhodnutí podle odst. 1 písm. b) připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem.“
- 7 Článek 7 tohoto nařízení, nadepsaný „Odklad uskutečňování spojení“, v odstavci 1 stanoví:
„Spojení s významem pro celé Společenství [...] nesmí být uskutečněno ani před jeho oznámením ani před jeho prohlášením za slučitelné se společným trhem rozhodnutím podle čl. 6 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 1 nebo čl. 8 odst. 2, nebo na základě domněnky podle čl. 10 odst. 6.“

- 8 Článek 8 uvedeného nařízení, nadepsaný „Rozhodovací pravomoci Komise“, v odstavcích 1 až 3 stanoví:

„1. Jestliže Komise zjistí, že oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 a, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, kritéria stanovená čl. [101] odst. 3 [SFEU], vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné se společným trhem.

Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytné pro uskutečnění spojení.

2. Jestliže Komise zjistí, že v návaznosti na změnu provedenou dotčenými soutěžiteli oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 a, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, kritéria stanovená čl. [101] odst. 3 [SFEU], vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné se společným trhem.

Komise může ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem.

Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytné pro uskutečnění spojení.

3. Jestliže Komise zjistí, že spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 nebo, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, nespĺňuje kritéria stanovená čl. [101] odst. 3 [SFEU], vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za neslučitelné se společným trhem.“

- 9 Článek 10 téhož nařízení, nadepsaný „Lhůty pro zahájení řízení a pro rozhodnutí“, v odstavci 6 stanoví:

„Jestliže Komise nepřijala rozhodnutí v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nebo čl. 8 odst. 1, 2 nebo 3 ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 3, spojení bude považováno za slučitelné se společným trhem [...]“

- 10 Článek 21 nařízení č. 139/2004, nadepsaný „Použití nařízení a soudní pravomoc“, v odstavci 2 stanoví:

„Komise má výhradní pravomoc přijímat rozhodnutí stanovená v tomto nařízení, přičemž podléhá přezkumu ze strany Soudního dvora.“

Nařízení č. 802/2004

- 11 Článek 3 nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení č. 139/2004 (Úř. věst. 2004, L 133, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 88), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1269/2013 ze dne 5. prosince 2013 (Úř. věst. 2013, L 336, s. 1) (dále jen „nařízení č. 802/2004“), stanoví, že pro účely kontroly spojování se oznámení podávají způsobem popsáním ve formuláři CO uvedeném v příloze I tohoto nařízení.

12 Oddíl 9 této přílohy I, nadepsaný „Efektivnost“, zní následovně:

„Pokud si přejete, aby Komise od počátku zvlášť posoudila [...], zda existuje pravděpodobnost, že nárůsty efektivnosti vytvořené spojením posílí schopnost a motivaci nového subjektu chovat se ve prospěch spotřebitelů konkurenčněji, ke každému nárůstu efektivnosti (včetně úspor nákladů, zavedení nových výrobků, zdokonalení služeb nebo výrobků), k němuž podle očekávání stran povede navrhované spojení ve vztahu k jakémukoli relevantnímu výrobku, prosím poskytněte popis a podpůrné dokumenty [...]

U každého z udávaných nárůstů efektivnosti uveďte:

- i) podrobný popis toho, jak by navrhované spojení novému subjektu umožnilo takového nárůstu efektivnosti dosáhnout. Popište opatření, která strany za účelem dosažení tohoto nárůstu zamýšlejí podniknout, rizika s tím spojená, jakož i potřebnou dobu a potřebné náklady,
- ii) je-li to rozumně možné, kvantifikaci nárůstu efektivnosti a podrobné vysvětlení, jak byla tato kvantifikace vypočítána. V příslušných případech rovněž odhadněte význam nárůstu efektivnosti ve vztahu k zavádění nových produktů nebo k zvyšování kvality. U nárůstů efektivnosti spojených s úsporou nákladů uveďte samostatně jednorázové úspory fixních nákladů, opakované úspory fixních nákladů a úspory variabilních nákladů (v eurech za jednotku a v eurech za rok),
- iii) míru, do jaké budou mít z nárůstu efektivnosti pravděpodobně prospěch zákazníci, a podrobné vysvětlení, jak jste k tomuto závěru dospěli, a
- iv) důvod, proč by strana nebo strany nemohly dosáhnout nárůstu efektivnosti v obdobném rozsahu jinými prostředky, než je navrhované spojení, a způsobem, který by nejspíše nevyvolal obavy o ohrožení hospodářské soutěže.“

Pokyny pro horizontální spojení

13 Sdělení Komise nazvané „Pokyny pro posuzování horizontálních spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků“ (Úř. věst. 2004, C 31, s. 5, dále jen „pokyny pro horizontální spojení“) v oddíle týkajícím se nekoordinovaných účinků uvádí:

„Nekoordinované účinky [...]

24. Spojení může značně poškodit účinnou hospodářskou soutěž na trhu tím, že odstraní významná konkurenční omezení pro jednoho nebo více prodávajících, kteří následkem toho zvýší svou tržní sílu. Nejprímějším účinkem spojení je ztráta hospodářské soutěže mezi spojujícími se podniky. Kdyby například před spojením zvýšil jeden ze spojujících se podniků své ceny, přišel by o část odbytu ve prospěch druhého spojujícího se podniku. Spojení toto konkrétní omezení odstraňuje. Podniky, které se nespojují na tomtéž trhu, mohou mít rovněž prospěch ze snížení konkurenčního tlaku v důsledku spojení, protože zvýšení ceny spojujícími se podniky může nastartovat určitou poptávku po soupeřících podnicích, které ji mohou následně shledat prospěšnou pro zvýšení vlastních cen [...]. Potlačení těchto konkurenčních omezení by mohlo vést k významným zvýšením cen na relevantním trhu.

25. Spojení, které vyvolává takové nekoordinované účinky, by obecně významně poškodilo účinnou hospodářskou soutěž vytvořením nebo posílením dominantního postavení jediného podniku, takového, který by typicky měl po spojení zjevně větší podíl na trhu než další soutěžitel. Kromě toho spojení na oligopolních trzích [...] znamenající odstranění významných konkurenčních omezení, která dříve na sebe navzájem uplatňovaly spojující se strany, zároveň se snížením konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele, může mít rovněž za následek významné poškození hospodářské soutěže, i když existuje malá pravděpodobnost koordinace mezi členy oligopolu. Nařízení o spojování objasňuje, že všechna spojení mající za následek takové nekoordinované účinky lze rovněž prohlásit za neslučitelné se společným trhem [...]
26. Zda bude mít spojení pravděpodobně za následek významné nekoordinované účinky, může ovlivnit řada faktorů, které, berou-li se samostatně, nemusí být rozhodující. Ne všechny tyto faktory musí být přítomny, aby takové účinky byly pravděpodobné. Ani jejich seznam nelze považovat za vyčerpávající.

Spojující se podniky mají velké podíly na trhu

27. Čím větší je podíl na trhu, tím pravděpodobněji podnik získá tržní sílu. A čím větší je přírůstek podílu na trhu, tím pravděpodobnější je, že spojení povede k významnému posílení tržní síly. Čím větší je přírůstek odbytové základny, která slibuje požitky z vyššího obchodního rozpětí po zvýšení ceny, tím pravděpodobnější je, že spojující se podniky budou pokládat takové zvýšení ceny za výhodné, navzdory doprovodnému snížení výroby. Ačkoli podíly na trhu a přírůstky podílů na trhu poskytují jen počáteční údaje o tržní síle a zvyšování tržní síly, jsou obvykle významnými faktory při posuzování [...]

Spojující se podniky jsou blízkými soutěžiteli

28. Výrobky se mohou na relevantním trhu odlišovat [...] tím, že některé z nich jsou bližšími náhradami než ostatní [...] Čím vyšší je stupeň nahraditelnosti mezi výrobky spojujících se podniků, tím je pravděpodobnější, že spojující se podniky významně zvýší ceny [...] Například spojení dvou výrobců nabízejících výrobky, které značný počet zákazníků považuje za svou první a druhou volbu, by mohla vyvolat významné zvýšení ceny. A tak skutečnost, že soupeření mezi účastníky bylo významnou příčinou hospodářské soutěže na trhu, může být ústředním faktorem analýzy [...] Vysoká obchodní rozpětí před spojením [...] mohou rovněž s větší pravděpodobností vyvolat významná zvýšení cen. Motivace spojujících se podniků ke zvýšení cen se omezí s vyšší pravděpodobností, vyrábějí-li soupeřící podniky bližší náhrady výrobků spojujících se podniků, než kdyby nabízely vzdálenější náhrady [...] Proto je méně pravděpodobné, že spojení významně poškodí účinnou hospodářskou soutěž, zejména vytvořením nebo posílením dominantního postavení, existuje-li vysoký stupeň nahraditelnosti mezi výrobky spojujících se podniků a výrobky dodávanými soupeřícími výrobci.
29. Jsou-li k dispozici údaje, lze stupeň nahraditelnosti vyčíslit prostřednictvím průzkumů spotřebitelských preferencí, analýz nákupních zvyklostí, odhadů křížové cenové pružnosti dotyčných výrobků [...] nebo poměrů odklonu [...] Na nabídkových trzích je někdy možné zjišťovat, zda byly nabídky jedné ze spojujících se stran historicky omezeny přítomností druhé spojující se strany [...]

30. Na některých trzích mohou aktivní podniky relativně snadno a ne příliš nákladně přemístit své výrobky nebo rozšířit své portfolio. Komise zejména zkoumá, zda možnost přemístění nebo rozšíření výrobní řady ze strany soutěžitelů nebo spojujících se stran nemůže ovlivnit motivaci spojujícího se subjektu ke zvýšení cen. Avšak přemístění výrobků nebo rozšíření výrobní řady často znamená rizika a velké fixní náklady [...] a může být méně výhodné než současná řada.

[...]

Spojení odstraňuje významnou konkurenční sílu

37. Některé podniky mají větší vliv na proces hospodářské soutěže než by naznačovaly jejich podíly na trhu nebo podobná měřítká. Spojení za účasti takového podniku může významným, protisoutěžním způsobem změnit dynamiku hospodářské soutěže, zejména tehdy, je-li trh již koncentrován [...] Podnik může být například nedávným novým subjektem na trhu, od něhož se očekává, že v budoucnu vyvine významný konkurenční tlak na ostatní podniky na trhu.

38. Na trzích, na nichž je významnou konkurenční silou inovace, může spojení zvýšit schopnost a motivaci podniku přinést na trh novinky a tím vyvinout konkurenční tlak na soupeře, aby na tomto trhu inovovali. Jinak může být účinná hospodářská soutěž poškozena spojením mezi dvěma významnými inovátory, například mezi dvěma společnostmi s výrobky ve vývoji, které se vztahují k určitému trhu výrobků. Podobně podnik s relativně malým podílem na trhu může být přesto významnou konkurenční silou, pokud slibuje výrobky ve vývoji [...]"

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 14 Skutečnosti předcházející sporu jsou vylíčeny v bodech 1 až 25 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.
- 15 Dne 11. září 2015 obdržela Komise v souladu s článkem 4 nařízení č. 139/2004 oznámení o zamýšleném spojení (dále jen „zamýšlené spojení“), kterým společnost CK Hutchison Holdings Ltd prostřednictvím své nepřímé dceřiné společnosti Hutchison 3G UK Investments Ltd, která se stala CK Telecoms UK Investments Ltd (dále jen „CK Telecoms“), získá výlučnou kontrolu nad společností Telefónica Europe plc (dále jen „O2“) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.
- 16 V rozhodné době se na maloobchodním trhu mobilních telekomunikačních služeb ve Spojeném království (dále jen „maloobchodní trh“) nacházeli čtyři operátoři mobilní sítě, a sice společnost EE Ltd, která je dceřinou společností společnosti BT Group plc, kterou nabyla posledně uvedená v roce 2016 (dále jen „BT/EE“), O2, Vodafone a Hutchison 3G UK Ltd (dále jen „Three“), nepřímá dceřiná společnost společnosti CK Hutchison Holdings, jejichž podíly na trhu byly podle účastníků v případě společnosti BT/EE přibližně 30 % až 40 %, společnosti O2 20 % až 30 %, společnosti Vodafone 10 % až 20 % a společnosti Hutchison 3G UK Ltd 10 % až 20 %. Po provedení zamýšleného spojení by společnosti Three a O2 držely přibližně 30 % až 40 % maloobchodního trhu a mohly se tak stát hlavním účastníkem tohoto trhu před bývalým historickým subjektem, společností BT/EE a společností Vodafone.

- 17 Na maloobchodním trhu existovalo rovněž několik operátorů virtuálních mobilních sítí, kteří nevladnili mobilní síť, jako jsou společnosti Tesco Mobile, která je stejným dílem vlastněna společnostmi Tesco a O2, Virgine Mobile a TalkTalk. Tito operátoři uzavřeli dohody s operátory mobilní sítě, aby měli přístup k jejich sítím za velkoobchodní ceny. Na maloobchodním trhu se nacházely rovněž další prodejci a nezávislí maloobchodníci, jako je společnost Dixons.
- 18 Charakteristickým znakem maloobchodního trhu bylo, že společnosti BT/EE a Three na straně jedné a Vodafone a O2 na straně druhé uzavřely dohody o sdílení sítě, nazvané v prvním případě MBNL a ve druhém případě Beacon, což jim umožnilo sdílet náklady na umístění svých sítí, přičemž si nadále konkurovaly na maloobchodním trhu.
- 19 Dne 2. října 2015 Spojené království Velké Británie a Severního Irska prostřednictvím Competition and Markets Authority (úřad pro hospodářskou soutěž a trhy, Spojené království) požádalo Komisi, aby mu bylo zamýšlené spojení postoupeno na základě čl. 9 odst. 2 písm. a) nařízení č. 139/2004. Spojené království uvedlo, že hrozí, že toto spojení zásadně naruší hospodářskou soutěž na maloobchodním trhu, jakož i na velkoobchodním trhu s přístupem a původem volání ve veřejných mobilních sítích ve Spojeném království (dále jen „velkoobchodní trh“). Spojené království navíc tvrdilo, že může nejlépe posoudit uvedené spojení.
- 20 Rozhodnutím Komise C(2015) 8534 final ze dne 4. prosince 2015 týkajícím se článku 9 nařízení č. 139/2004 ve věci M.7612 Hutchison 3G UK/Telefónica UK byla tato žádost o postoupení zamítnuta. Na podporu tohoto rozhodnutí Komise uvedla zejména, že je nezbytné prokázat soudržnost a jednotnost při posuzování spojení v odvětví telekomunikací v jednotlivých členských státech a značnou zkušenost, kterou získala při posuzování spojení na evropských trzích mobilních telekomunikací.
- 21 Z důvodu vážných pochybností týkajících se slučitelnosti zamýšleného spojení s vnitřním trhem se Komise rozhodla dne 30. října 2015 zahájit řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004.
- 22 Dne 4. února 2016 Komise vydala oznámení námitek. Dne 26. února 2016 předložila společnost CK Telecoms písemné připomínky k tomuto oznámení námitek.
- 23 Za účelem vyřešení problémů v oblasti hospodářské soutěže uvedených v oznámení námitek společnost CK Telecoms předložila dne 2. března 2016 první soubor závazků.
- 24 Na žádost společnosti CK Telecoms se dne 7. března 2016 konalo slyšení.
- 25 Dne 15. března 2016 předložila společnost CK Telecoms pozměněné závazky (dále jen „druhý soubor závazků“).
- 26 Dne 17. a 23. března 2016 zaslala Komise společnosti CK Telecoms dopisy, ve kterých poukázala na nové důkazy uvedené v jejím spise a připojené k předběžným závěrům v oznámení námitek. Dne 29. března a 4. dubna 2016 společnost CK Telecoms předložila písemné připomínky v odpovědi na tyto dopisy.
- 27 Dne 6. dubna 2016 předložila společnost CK Telecoms třetí soubor závazků.
- 28 Dne 27. dubna 2016 poradní výbor pro kontrolu spojování podniků vydal kladné stanovisko k návrhu rozhodnutí Komise.

- 29 Dne 11. května 2016 Komise přijala sporné rozhodnutí, které je založeno na identifikaci dvou relevantních trhů, a sice maloobchodního trhu a velkoobchodního trhu.
- 30 Komise rozvinula tři teorie újmy, které všechny spočívají na existenci nekoordinovaných účinků na oligopolním trhu.
- 31 První teorie újmy se týká existence nekoordinovaných účinků na maloobchodním trhu spojených s vyloučením významných konkurenčních tlaků. Podle Komise by v podstatě významné omezení hospodářské soutěže, k němuž by došlo v důsledku zamýšleného spojení, pravděpodobně vedlo ke zvýšení cen mobilních telekomunikačních služeb ve Spojeném království a k omezení výběru pro spotřebitele.
- 32 Druhá teorie újmy se týká existence nekoordinovaných účinků na maloobchodním trhu v souvislosti se sdílením sítě. Podle Komise by zamýšlené spojení mohlo negativně ovlivnit kvalitu služeb pro spotřebitele tím, že by bránilo rozvoji infrastruktury mobilní sítě ve Spojeném království.
- 33 Třetí teorie újmy se týká existence nekoordinovaných účinků spojených s vyloučením významných konkurenčních tlaků na velkoobchodním trhu. Na tomto trhu čtyři operátoři mobilní sítě poskytují „hostingové“ služby subjektům, které nejsou vlastníky mobilních sítí, kteří následně nabízejí maloobchodní služby účastníkům. Konkrétně podle sporného rozhodnutí hrozí, že zamýšlené spojení bude mít významné nekoordinované účinky na velkoobchodním trhu vyplývající ze snížení počtu operátorů mobilní sítě ze čtyř na tři, z vyloučení společnosti Three jakožto „významné konkurenční síly“, z odstranění významných konkurenčních tlaků, které na sebe strany navzájem předtím vyvíjely, a ze snížení konkurenčního tlaku na zbývající účastníky.
- 34 Pokud jde o nárůst efektivnosti tvrzený společností CK Telecoms, Komise se domnívala, že není prokazatelný, není specifický pro spojení a nemůže být přínosem pro spotřebitele.
- 35 V poslední části sporného rozhodnutí Komise přezkoumala závazky navržené společností CK Telecoms. Komise měla v podstatě za to, že druhý a třetí soubor závazků by neodstranil nebo zcela neodstranil všechny zjištěné problémy hospodářské soutěže.
- 36 V důsledku toho Komise prohlásila zamýšlené spojení za neslučitelné s vnitřním trhem.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 37 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 25. července 2016 podala společnost CK Telecoms žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí.
- 38 Na podporu této žaloby uplatnila společnost CK Telecoms pět důvodů.
- 39 První a čtvrtý žalobní důvod se týkaly první a třetí teorie újmy, které se týkají vyloučení hospodářské soutěže mezi společnostmi Three a O2 na maloobchodním trhu a na velkoobchodním trhu. Druhý žalobní důvod se týkal posouzení srovnávacího scénáře provedeného Komisí, na němž je založeno hodnocení maloobchodních a velkoobchodních trhů. Třetí žalobní důvod se týkal druhé teorie újmy, která se týká maloobchodního trhu v oblasti sdílení sítě, a závazků v oblasti sdílení sítě. Pátý žalobní důvod se týkal ostatních závazků předložených společností CK Telecoms.

- 40 Tribunál nejprve přezkoumal postupně první, třetí a čtvrtý žalobní důvod a poté druhý a pátý žalobní důvod.
- 41 V napadeném rozsudku Tribunál nejprve v podstatě vyhověl první části prvního žalobního důvodu týkající se intenzity soudního přezkumu v oblasti spojování podniků, právního rámce použitelného po přijetí nařízení č. 139/2004, důkazního břemene a požadavků na dokazování příslušejících Komisi, pokud musí prokázat zásadní narušení účinné hospodářské soutěže v souladu s čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení. Tribunál kromě toho vyhověl druhé části prvního žalobního důvodu týkající se kvalifikace společnosti Three jako „významné konkurenční síly“, jakož i třetí a páté části tohoto žalobního důvodu týkající se posouzení blízkosti konkurence a posouzení kvantitativních účinků zamýšleného spojení na ceny. Tribunál kromě toho přijal argumentaci společnosti CK Telecoms, která je součástí sedmé části uvedeného žalobního důvodu, podle které Komise ve svém rozhodnutí neupřesnila, na jakém základě dospěla k závěru, že údajná narušení hospodářské soutěže vyplývající ze spojení jsou zásadní. Dále Tribunál vyhověl první, třetí, čtvrté, páté a šesté části třetího žalobního důvodu, vycházejícího z pochybení vzhledem k nekoordinovaným horizontálním účinkům vyplývajícím ze sdílení sítě. Konečně Tribunál vyhověl prvním třem částem čtvrtého žalobního důvodu, které se týkaly nekoordinovaných účinků na velkoobchodním trhu. V důsledku toho Tribunál sporné rozhodnutí zrušil.

Řízení před Soudním dvorem

- 42 Podáním došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 7. srpna 2020 podala Komise projednávaný kasační opravný prostředek.
- 43 Samostatným podáním došlým tohoto dne Komise požádala Soudní dvůr, aby ve vztahu k účastnici řízení EE, jedné ze dvou vedlejších účastnic řízení v prvním stupni, vyhradil důvěrné zacházení s některými pasážemi tohoto kasačního opravného prostředku, které obsahují informace, na něž se vztahuje obchodní tajemství, a jež se shodují s informacemi, u nichž Tribunál přiznal důvěrné zacházení. Usnesením ze dne 1. října 2020, Komise v. CK Telecoms UK Investments (C-376/20 P, EU:C:2020:789), předseda Soudního dvora této žádosti vyhověl. Společnosti EE bylo doručeno pouze nedůvěrné znění uvedeného kasačního opravného prostředku.
- 44 Podáním došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 20. listopadu 2020 společnost CK Telecoms požádala Soudní dvůr, aby ve vztahu ke společnosti EE vyhradil důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými v její kasační odpovědi, na něž se vztahuje obchodní tajemství, a proto by neměly být sděleny společnosti EE, která je konkurentem společnosti CK Telecoms, a jež se shodují s informacemi, u nichž Tribunál přiznal důvěrné zacházení ve vztahu ke společnosti EE. Usnesením ze dne 26. ledna 2021, Komise v. CK Telecoms UK Investments (C-376/20 P, EU:C:2021:81), předseda Soudního dvora vyhradil ve vztahu ke společnosti EE důvěrné zacházení s touto kasační odpovědí, přičemž jí bylo doručeno pouze nedůvěrné znění této kasační odpovědi.
- 45 Podáním došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 24. března 2021 na základě čl. 40 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a článku 130 jednacího řádu Soudního dvora, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 190 odst. 1 tohoto jednacího řádu, požádal Kontrolní úřad ESVO o vstup do projednávané věci jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 4. června 2021, Komise v. CK

Telecoms UK Investments (C-376/20 P, EU:C:2021:488), předseda Soudního dvora této žádosti vyhověl a umožnil Kontrolnímu úřadu ESVO přednést vyjádření na jednání. Tomuto úřadu byla doručena kopie všech procesních písemností.

- 46 Na žádost Komise ze dne 12. února 2021 jí předseda Soudního dvora povolil, aby předložila repliku.
- 47 Po předložení dupliky společnosti CK Telecoms byla písemná část řízení v projednávané věci ukončena dne 19. května 2021.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 48 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - vrátil věc zpět Tribunálu;
 - uložil společnosti CK Telecoms náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto kasačním opravným prostředkem a
 - rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni bude rozhodnuto později.
- 49 Společnost CK Telecoms navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil Komisi a vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení před Tribunálem i před Soudním dvorem.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 50 Na podporu kasačního opravného prostředku vznáší Komise šest důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál použil přísnější požadavek na dokazování, než je požadavek vyplývající z judikatury Soudního dvora v oblasti spojování podniků. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál překročil meze soudního přezkumu tím, že při výkladu pojmů „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“ tyto pojmy nesprávně vyložil a zkreslil jak sporné rozhodnutí, tak žalobní odpověď Komise. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení argumentace Komise týkající se kvantitativní analýzy účinků zamýšleného spojení na ceny a z nesprávných právních posouzení, kterých se dopustil Tribunál při posuzování této analýzy, a pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál neposoudil všechny relevantní faktory. Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení týkajících se sdílení sítě.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 51 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál tím, že měl v bodě 118 napadeného rozsudku za to, že musí předložit dostatečné důkazy, aby prokázala zásadní narušení účinné hospodářské soutěže s vysokou pravděpodobností, uplatnil obzvláště vysoký požadavek na dokazování, který jde nad rámec požadavku vyplývajícího z judikatury Soudního dvora v oblasti kontroly spojování podniků, a dopustil se tak nesprávného právního posouzení. Toto nesprávné právní posouzení vedlo Tribunál k tomu, že v bodech 119, 172, 216, 268, 281 a 396 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by spojení vedlo k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 52 V tomto ohledu podle ní z bodu 52 rozsudku ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), vyplývá, že když Komise rozhoduje o spojení, je v zásadě povinna přijmout stanovisko buď ve smyslu povolení tohoto spojení, nebo ve smyslu jeho zákazu v závislosti na posouzení nejpravděpodobnějšího hospodářského vývoje přičitatelného oznámenému spojení.
- 53 Úroveň dokazování požadovaná Tribunálem v bodě 118 napadeného rozsudku k prokázání případné existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže přitom nutně přiznává asymetrický charakter požadavku na dokazování, který může být vyvozen z čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004, jelikož toto ustanovení nestanoví obecnou domněnku slučitelnosti, ani obecnou domněnku neslučitelnosti oznámeného spojení s vnitřním trhem.
- 54 Společnost CK Telecoms v první řadě namítá, že první důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní.
- 55 Z napadeného rozsudku totiž zejména vyplývá, že se Komise dopustila nesprávných právních posouzení týkajících se výkladu pojmů „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“ ve fázi posouzení předcházející přezkumu důkazů, které ji vedly ke konstatování existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. Tato nesprávná právní posouzení tedy nejsou dotčena údajně nesprávnou úrovní dokazování požadovanou Tribunálem.
- 56 Komise kromě toho neprokázala, že by úroveň dokazování nižší než úroveň vyžadovaná Tribunálem vedla k jinému výsledku.
- 57 Ve druhé řadě společnost CK Telecoms tvrdí, že úroveň dokazování požadovaná Tribunálem je v souladu s judikaturou Soudního dvora.
- 58 Tvrdí, že se Soudní dvůr v rozsudku ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), neztotožnil se stanoviskem generální advokátky J. Kokott a nepřijal „vážení pravděpodobností“ jako požadované úrovně dokazování pro konstatování existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 59 Taková úroveň dokazování podle ní znamená, že by stačilo, kdy by se Komise opřela o důkazy, které nejsou zvláště soudržné nebo pádné, aby prokázala, že existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže je spíše pravděpodobná než nepravděpodobná.

- 60 Z bodů 27, 39, 41 a 45 rozsudku ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87), přitom podle ní vyplývá, že pro konstatování zásadního narušení účinné hospodářské soutěže musí být důkazy pádné, aby přesvědčily o opodstatněnosti teze obsažené v rozhodnutí v oblasti kontroly spojování podniků, což předpokládá ověření věcné správnosti, spolehlivosti a soudržnosti těchto důkazů.
- 61 Společnost CK Telecoms tvrdí, že i když Komise musí použít stejnou úroveň dokazování jak pro povolení, tak pro zákaz spojení, nic to nemění na tom, že uložení vyšší úrovně dokazování tomuto orgánu než pouhé „vážení pravděpodobností“ k prokázání případné existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže neohrozí neutralitu stanovenou v čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004.
- 62 Za těchto podmínek společnost CK Telecoms tvrdí, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 118 napadeného rozsudku odkázal na výklad *a contrario* bodů 209 až 211 stanoviska generální advokátky J. Kokott ve věci Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2007:790) a měl za to, že požadavek na dokazování použitelný na Komisi je přísnější než pouhé „vážení pravděpodobností“.

Závěry Soudního dvora

- 63 Pokud jde o argumentaci společnosti CK Telecoms, podle které je tento první důvod kasačního opravného prostředku irelevantní, je třeba uvést, že zejména z bodů 119, 172, 216, 281, 282, 372 a 396 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál rozhodl o případné existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, přičemž s ohledem na úroveň dokazování uvedenou v bodě 118 zmíněného rozsudku použil zejména pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“. Nezávisle na otázce, zda jak tvrdí Komise v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je výklad těchto pojmů stížen nesprávným právním posouzením, může tento orgán důvodně Tribunálu rovněž vytýkat, že požadoval vyšší úroveň dokazování, než je úroveň vyplývající z judikatury Soudního dvora v oblasti spojování podniků.
- 64 Kromě toho musí být odmítnut argument společnosti CK Telecoms, podle kterého Komise neprokázala, že by jiná úroveň dokazování než úroveň použitá Tribunálem vedla k jinému výsledku. Je totiž v zásadě na společnosti CK Telecoms, aby prokázala, že první důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní. Dále vzhledem k tomu, že jak vyplývá z bodů 118 a 119 napadeného rozsudku, byl požadavek vysoké pravděpodobnosti související s existencí zásadního narušení účinné hospodářské soutěže uplatněn Tribunálem na všechny důkazy jím přezkoumané, nelze *a priori* vyloučit, že by uplatnění méně přísné úrovně dokazování mohlo vést k zamítnutí žaloby v prvním stupni.
- 65 V důsledku toho je třeba odmítnout argumentaci společnosti CK Telecoms vycházející z irelevantnosti prvního důvodu kasačního opravného prostředku a je třeba přezkoumat opodstatněnost tohoto důvodu.
- 66 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zejména z bodu 5 odůvodnění nařízení č. 139/2004 vyplývá, že cílem tohoto nařízení je zajistit, aby proces nového uspořádání podniků trvale nenarušil hospodářskou soutěž.

- 67 Kromě toho je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení stanoví, že spojení, které zásadně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž, bude prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem. Dále z čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení vyplývá, že v opačném případě bude spojení, které by takový účinek mělo, prohlášeno za neslučitelné s vnitřním trhem.
- 68 Unijní normotvůrce proto v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 139/2004 stanovil, že jestliže Komise zjistí, že oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení, vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné s vnitřním trhem. Jak naproti tomu vyplývá z čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení, jestliže Komise zjistí, že spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 téhož nařízení, vydá rozhodnutí prohlašující uvedené spojení za neslučitelné s vnitřním trhem.
- 69 Ze znění jak čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004, tak jeho čl. 8 odst. 1 a 3 tedy vyplývá, že tato ustanovení mají symetrickou povahu, pokud jde o požadavky na dokazování uložené Komisi za účelem prokázání, že oznámené spojení zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž, či nikoli, a bude tedy prohlášeno za neslučitelné nebo slučitelné s vnitřním trhem.
- 70 V tomto ohledu je třeba v první řadě uvést, že ze znění těchto ustanovení nevyplývá, že nařízení č. 139/2004 ukládá rozdílné požadavky na dokazování, pokud jde o rozhodnutí povolující spojení a o rozhodnutí zakazující takové spojení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 46).
- 71 V tomto kontextu není možné z tohoto nařízení vyvodit žádnou obecnou domněnku slučitelnosti, nebo neslučitelnosti oznámeného spojení s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 48).
- 72 I když je zajisté pravda, že čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení stanoví, že oznámené spojení bude považováno za slučitelné s vnitřním trhem, jestliže Komise nepřijala v příslušné lhůtě rozhodnutí o slučitelnosti tohoto spojení, nic to nemění na tom, že toto ustanovení je zvláštním výrazem požadavku rychlosti, který charakterizuje obecnou systematiku nařízení a představuje výjimku z obecné systematiky nařízení, podle níž Komise výslovně rozhoduje o spojeních, která jsou jí oznámena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 49).
- 73 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že Komise nemusí vyhovět vyšším požadavkům na dokazování, pokud jde o rozhodnutí, která spojení zakazují, než v případě rozhodnutí, která spojení povolují (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 51).
- 74 Z toho vyplývá, že požadavky na provádění důkazů, včetně úrovně dokazování, se neliší podle druhu rozhodnutí přijatého Komisí v oblasti kontroly spojování podniků.
- 75 Ve druhé řadě z judikatury vyplývá, že rozhodnutí Komise o slučitelnosti spojení s vnitřním trhem musí být podepřena dostatečně významnými a shodujícími se důkazy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 50 a citovaná judikatura).

- 76 Je zajisté pravda, že Soudní dvůr rozhodl, že v kontextu analýzy spojení „konglomerátního“ typu je kvalita důkazních materiálů předložených Komisí k prokázání nezbytnosti rozhodnutí, jímž je toto spojení prohlášeno za neslučitelné s vnitřním trhem, obzvláště důležitá (rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 44).
- 77 Soudní dvůr však upřesnil, že tato judikatura pouze odráží zásadní funkci důkazu, kterou je přesvědčit o opodstatněnosti teze, nebo, jako v oblasti kontroly spojování podniků potvrdit posouzení, na nichž jsou založena rozhodnutí Komise (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 41, a ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 51, jakož i citovaná judikatura). Zvláštní požadavky na kvalitu důkazů tedy v zásadě nemají vliv na požadovanou úroveň dokazování.
- 78 Soudní dvůr kromě toho rovněž upřesnil, že komplexnost, která je vlastní tezi o narušení hospodářské soutěže tvrzené ve vztahu k oznámenému spojení, představuje skutečnost, kterou je třeba zohlednit při posouzení možnosti různých důsledků této operace, aby se identifikovaly ty, které jsou nejpravděpodobnější, ale taková komplexnost nemá jako taková vliv na požadovanou úroveň dokazování (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 51).
- 79 Jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 59 svého stanoviska, je tedy třeba konstatovat, že úroveň dokazování pro účely použití čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004 se neliší podle druhu spojení zkoumaného Komisí, ani podle komplexnosti, která je vlastní tezi o narušení hospodářské soutěže tvrzené ve vztahu k oznámenému spojení.
- 80 Ve třetí a poslední řadě z čl. 4 odst. 1 nařízení č. 139/2004, který ukládá povinnost oznámit spojení před jeho uskutečněním, a z čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení, který stanoví, že toto spojení nesmí být uskutečněno před jeho oznámením a povolením, vyplývá, že uvedené nařízení zavádí systém preventivní kontroly spojování podniků.
- 81 Tato kontrola se tedy liší od kontroly *ex post* dohod mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě uvedených v článku 101 SFEU, jakož i zneužití dominantního postavení uvedených v článku 102 SFEU.
- 82 V rámci výkonu této kontroly spojování podniků *ex ante* má Komise pro účely použití hmotněprávních pravidel nařízení č. 139/2004, a zvláště jeho článku 2, určitý prostor pro uvážení v hospodářské oblasti (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 144), jelikož provádí výhledové hospodářské analýzy, jejichž cílem je určit pravděpodobnost určitého vývoje relevantního trhu v předvídatelném časovém úseku.
- 83 Tyto analýzy předpokládaného vývoje, které mají nejčastěji komplexní povahu, jsou přitom nutně více nejisté, než analýzy *ex post*.
- 84 Analýza předpokládaného vývoje nezbytná v oblasti kontroly spojování podniků, která spočívá ve zkoumání, jak by takové spojení mohlo změnit faktory určující stav hospodářské soutěže na dotčených trzích, aby bylo ověřeno, zda z něj vyplývá zásadní narušení účinné hospodářské soutěže, totiž vyžaduje představu různých řetězení příčin a následků, aby bylo možno vyjít z těch nejvíce pravděpodobných (rozsudky ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 43; ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v.

Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 47, jakož i ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 32). Tato analýza předpokládaného vývoje spadá pod určitý prostor pro uvážení v hospodářské oblasti, který má Komise pro účely použití hmotněprávních pravidel nařízení č. 139/2004, a zvláště jeho článku 2, což odůvodňuje, že přezkum rozhodnutí Komise v oblasti spojování podniků ze strany unijního soudu je omezen na ověření věcné správnosti skutkových zjištění a skutečnosti, že nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 144, jakož i citovaná judikatura).

- 85 Je zajisté pravda, že taková analýza musí být provedena velmi obezřetně, neboť se jedná nikoli o přezkum událostí v minulosti, k nimž často existuje řada poznatků umožňujících porozumět jejich příčinám, ani o přezkum událostí v přítomnosti, ale o odhad událostí, které s větší či menší pravděpodobností nastanou v budoucnosti, pokud není přijato rozhodnutí, kterým se plánované spojení podniků zakazuje nebo se upřesňují jeho podmínky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 42)
- 86 Výhledová povaha hospodářské analýzy, kterou musí Komise provést, však brání tomu, aby tento orgán za účelem prokázání, že by spojení zásadně narušilo či naopak nenarušilo účinnou hospodářskou soutěž, musel respektovat obzvláště vysokou úroveň dokazování.
- 87 Za těchto podmínek, zejména s ohledem na symetrickou strukturu čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004 a výhledovou povahu hospodářských analýz Komise v oblasti kontroly spojování podniků, je třeba mít za to, že pro účely prohlášení, že spojení je neslučitelné nebo slučitelné s vnitřním trhem, stačí, aby Komise prokázala prostřednictvím dostatečně významných a shodujících se důkazů, že je spíše pravděpodobné než nepravděpodobné, že dotčené spojení zásadně naruší či nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části.
- 88 Tribunál tudíž tím, že měl v bodě 118 napadeného rozsudku za to, že Komise je povinna prokázat „zásadní narušení“ účinné hospodářské soutěže plynoucí ze spojení podniků „s vysokou pravděpodobností“ a že „požadavek na dokazování použitelný v projednávaném případě je tedy přísnější než požadavek, podle něhož je zásadní narušení účinné hospodářské soutěže ‚spíše pravděpodobné než nepravděpodobné‘“, uplatnil požadavek na dokazování, který nevyplývá z nařízení č. 139/2004, jak jej vykládá Soudní dvůr, a dopustil se tak nesprávného právního posouzení.
- 89 Prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 90 Druhý důvod kasačního opravného prostředku obsahuje dvě části, kterými Komise zpochybňuje výklad čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004, který Tribunál provedl v napadeném rozsudku.

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 91 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál v bodě 90 napadeného rozsudku postavil podmínky vyžadované pro závěr, že spojení může vyvolat nekoordinované účinky, na roveň podmínkám vyžadovaným k prokázání existence dominantního postavení.
- 92 Komise upřesňuje, že nezpochybňuje, že míra újmy, která je vyžadována k prokázání případného zásadního narušení účinné hospodářské soutěže v důsledku nekoordinovaných účinků, je stejná jako míra újmy, která je vyžadována k prokázání takového narušení v důsledku vytvoření nebo posílení dominantního postavení. Tribunál měl však prostřednictvím výrazu „vlastní“ použitého v bodě 90 napadeného rozsudku ve spojení s výrazem „subjekt vytvořený spojením“ za to, že Komise může zakázat spojení pouze tehdy, když může prokázat, že tento subjekt bude mít stejnou tržní sílu, jakou zajišťuje dominantní postavení.
- 93 Společnost CK Telecoms namítá, že Komise zpochybňuje obecné poznámky Tribunálu, které nesloužily jako základ pro analýzu *in concreto*, a že je tudíž první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise irelevantní.

– Závěry Soudního dvora

- 94 Tribunál v bodě 90 napadeného rozsudku uvedl, že čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 „umožňuje Komisi zakázat za určitých okolností na oligopolních trzích spojení podniků, která sice nevedou k vytvoření nebo posílení individuálního nebo kolektivního dominantního postavení, ale mohou ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na trhu v rozsahu srovnatelném s rozsahem přičitatelným takovým postavením tím, že subjektu vytvořenému spojením poskytnou sílu, která mu umožní, aby stanovil vlastní parametry hospodářské soutěže a zejména určoval ceny namísto toho, aby je přijímal“.
- 95 Je přitom třeba uvést, jak poznamenala společnost CK Telecoms, že uvedený bod 90 obsahuje obecnou úvahu Tribunálu, aniž je prokázána souvislost s pochybením, kterého se měla dopustit Komise při použití pojmu „zásadní narušení účinné hospodářské soutěže“ ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004. Kromě toho, jak uvedla generální advokátka v bodě 70 svého stanoviska, Komise neidentifikovala žádný bod napadeného rozsudku, který by byl založen na této úvaze.
- 96 V tomto ohledu z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že výtky směřující proti nadbytečnému odůvodnění rozhodnutí Tribunálu nemohou vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, a nejsou tedy relevantní (rozsudek ze dne 23. března 2023, PV v. Komise, C-640/20 P, EU:C:2023:232, bod 191 a citovaná judikatura). I za předpokladu, že by první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku byla opodstatněná, by přitom nemohla vést ke zrušení napadeného rozsudku, jelikož se tato část týká důvodu, u něhož nebylo prokázáno, že přispívá k podpoře výroku uvedeného rozsudku.
- 97 Z toho vyplývá, že první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako irelevantní.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 98 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál v bodech 95 a 96 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 ve světle bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že v případě neexistence vytvoření nebo posílení dominantního postavení v důsledku spojení podniků může být zásadní narušení účinné hospodářské soutěže prokázáno pouze tehdy, jsou-li splněny dvě kumulativní podmínky stanovené v tomto bodě odůvodnění, a to jednak vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, a jednak snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele.
- 99 Podle Komise takový výklad ohrožuje cíl účinné kontroly spojování podniků uvedený v bodě 24 odůvodnění tohoto nařízení a jeho účinkem by bylo bránit zejména rozvoji teorií újmy, které nesplňují podmínky uvedené v bodě 96 napadeného rozsudku, jako je například druhá teorie újmy uváděná v projednávané věci, která spočívá ve snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného ostatními soutěžiteli na subjekt vytvořený uvedeným spojením z důvodu postavení tohoto subjektu na trhu po spojení.
- 100 Společnost CK Telecoms namítá, že ze znění bodu 25 odůvodnění nařízení č. 139/2004, zejména ze spojení „stejně jako“, které bylo převzato do pokynů pro horizontální spojení, jakož i do sporného rozhodnutí, vyplývá, že uvedený bod odůvodnění uvádí dvě kumulativní podmínky. Opačný výklad by Komisi umožnil zakázat všechna horizontální spojení, neboť tato spojení nutně vedou k omezení hospodářské soutěže mezi dotčenými stranami.

– Závěry Soudního dvora

- 101 Tribunál měl v bodě 96 napadeného rozsudku v podstatě za to, že čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 musí být vykládán ve světle bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení. V tomto ohledu vychází z předpokladu, že tento bod odůvodnění stanoví dvě kumulativní podmínky, aby nekoordinované účinky vyplývající ze spojení mohly za určitých okolností vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže, a sice jednak vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, a jednak snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele.
- 102 Tribunál z toho v bodě 97 uvedeného rozsudku vyvodil, že „pouhý účinek snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele v zásadě sám o sobě nestačí k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže v rámci teorie újmy založené na nekoordinovaných účincích“.
- 103 Jak vyplývá z bodu 105 napadeného rozsudku, ve světle tohoto výkladu čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 Tribunál přezkoumal první, třetí a čtvrtý žalobní důvod.
- 104 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že preambule unijního aktu může upřesňovat obsah ustanovení tohoto aktu a že body odůvodnění takového aktu jsou důležitým interpretačním prvkem, který může objasnit vůli autora uvedeného aktu (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Puppinnck a další v. Komise, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, bod 75, jakož i citovaná judikatura).

- 105 Preambule unijního aktu však nemá právní závaznost a nemůže být uplatňována jako důvod pro odchýlení se od vlastních ustanovení dotčeného aktu ani pro výklad těchto ustanovení ve smyslu zjevně odporujícím jejich znění (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Puppinck a další v. Komise, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, bod 76, jakož i citovaná judikatura).
- 106 Jak vyplývá z bodů 6 a 24 odůvodnění nařízení č. 139/2004, cílem tohoto nařízení je zavést účinnou kontrolu všech spojení z hlediska jejich účinku na strukturu hospodářské soutěže v Unii, zejména s cílem zajistit účinnou a nenarušenou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a zajistit politiku prováděnou v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.
- 107 V tomto ohledu z bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení v podstatě vyplývá, že se týká rovněž neslučitelnosti spojení podniků působících na oligopolním trhu s vnitřním trhem, pokud by toto spojení představovalo zásadní narušení účinné hospodářské soutěže, aniž by subjekt vytvořený tímto spojením měl dominantní postavení.
- 108 Z uvedeného bodu 25 odůvodnění konkrétně vyplývá, že i když „[m]noho oligopolních trhů vykazuje zdravý stupeň hospodářské soutěže[, nic to nemění na tom, že] za jistých okolností mohou spojení zahrnující vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, stejně jako snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele, dokonce i při neexistenci pravděpodobnosti koordinace mezi členy oligopolu, vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže“.
- 109 Z předposlední věty téhož bodu 25 odůvodnění přitom v podstatě vyplývá, že se účinná kontrola stanovená nařízením č. 139/2004 vztahuje na jakékoliv spojení, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, včetně spojení zakládajících nekoordinované účinky. Tato účinná kontrola spadá pod obecný cíl nařízení č. 139/2004, který se odráží v bodě 5 jeho odůvodnění a spočívá v zabránění tomu, aby proces nového uspořádání společností trvale narušoval hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části.
- 110 Za účelem zaručení účinné a nenarušené hospodářské soutěže na vnitřním trhu a zajištění politiky prováděné v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží je cílem nařízení č. 139/2004 zavést účinnou kontrolu všech spojení, která zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž, včetně těch spojení, která mají nekoordinované účinky na oligopolních trzích. Kromě okolnosti, že bod odůvodnění tohoto nařízení nemůže v žádném případě omezit působnost ustanovení uvedeného nařízení, nelze mít za to, že účinná kontrola spojení uskutečněných na takových trzích, která mohou vést k nekoordinovaným účinkům, musí být omezena na situace, které spadají současně pod oba případy uvedené v bodě 25 odůvodnění téhož nařízení.
- 111 Jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodech 74 až 76 svého stanoviska, spojení „stejně jako“ k vyvrácení tohoto výkladu nestačí. Výklad čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 ve spojení s bodem 25 odůvodnění tohoto nařízení v tom smyslu, že oba tyto případy jsou kumulativními podmínkami pro konstatování zásadního narušení účinné hospodářské soutěže vyplývajícího ze spojení podniků s nekoordinovanými účinky na oligopolním trhu, by totiž vedl ke snížení účinnosti kontroly tohoto typu spojení pouze na případy, kdy Komise může prokázat, že dotčené spojení může vyloučit významná konkurenční omezení mezi spojujícími se stranami a zároveň snížit konkurenční tlak na zbývající soutěžitele působící na dotčeném trhu.

- 112 Takový výklad by tak znamenal, že vyloučení významných konkurenčních omezení, která na sebe spojují se strany navzájem vyvíjely a jednostranné zvýšení cen, které by z toho mohlo vyplývat, by sama o sobě nikdy nebyla dostatečná k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 113 Takový restriktivní výklad čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 by přitom byl neslučitelný s cílem tohoto nařízení připomenutým v bodě 109 tohoto rozsudku, kterým je zavést účinnou kontrolu jakéhokoli spojení, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, včetně spojení zakládajících nekoordinované účinky.
- 114 Za těchto podmínek se Tribunál, který v bodě 96 napadeného rozsudku rozhodl, že čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 ve světle bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že v případě neexistence vytvoření nebo posílení dominantního postavení v důsledku spojení podniků na oligopolním trhu může být zásadní narušení účinné hospodářské soutěže konstatováno pouze tehdy, pokud Komise prokáže, že jsou splněny obě kumulativní podmínky, a to jednak vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojují se strany navzájem vyvíjely, a jednak snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele, dopustil nesprávného právního posouzení.
- 115 S ohledem na předcházející úvahy je třeba druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.
- 116 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného výkladu čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004, je opodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 117 Třetí důvod kasačního opravného prostředku obsahuje čtyři části, z nichž první vychází z toho, že Tribunál překročil meze soudního přezkumu, který mu přísluší, když vyložil pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“, druhá vychází ze zkreslení jak sporného rozhodnutí, tak žalobní odpovědi Komise, jakož i z nesprávného výkladu pojmu „významná konkurenční síla“, třetí vychází z nesprávného výkladu pojmu „blízcí soutěžitelé“ a ze zkreslení sporného rozhodnutí, a čtvrtá část, která je uplatněna podpůrně, vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o případnou neslučitelnost pokynů pro horizontální spojení s nařízením č. 139/2004.

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 118 V první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise v podstatě tvrdí, že se Tribunál tím, že v bodech 174 a 242 napadeného rozsudku vyložil pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“, odchýlil od definic těchto hospodářských pojmů obsažených v pokynech pro horizontální spojení, jakož i od hospodářského rámce, který je v nich stanoven. V důsledku toho nerespektoval prostor pro uvážení, který má Komise v hospodářské oblasti, a hospodářské posouzení Komise nahradil svým vlastním posouzením. Tento soud tak překročil meze soudního přezkumu rozhodnutí Komise, kterými se spojení prohlašuje za slučitelné nebo neslučitelné s vnitřním trhem.

- 119 Komise zvláště tvrdí, že Tribunál nemá pravomoc ani odborné znalosti k tomu, aby se odchýlil od hospodářských pojmů uvedených v pokynech pro horizontální spojení a aby zvolil ekonomický přístup odlišný od toho, který je v nich stanoven. Podle tohoto orgánu je pravomoc Tribunálu omezena na přezkum legality uvedených pokynů.
- 120 Společnost CK Telecoms namítá, že Tribunál nepřekročil meze soudního přezkumu při výkladu a použití pojmů „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“. Tribunál naopak v napadeném rozsudku posoudil důkazy, když použil kritérium vyplývající z ustálené judikatury, podle něhož pravomoc unijního soudu k přezkoumání výkladu údajů hospodářské povahy provedeného Komisí není dotčena prostorem pro uvážení Komise v hospodářské oblasti.

– *Závěry Soudního dvora*

- 121 Bod 28 odůvodnění nařízení č. 139/2004 uvádí, že za účelem vyjasnění a vysvětlení hodnocení spojení prováděného Komisí podle tohoto nařízení je vhodné, aby Komise zveřejnila pokyny, které by poskytly spolehlivý ekonomický rámec pro hodnocení spojení za účelem určení, zda mohou nebo nemohou být prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem.
- 122 Komise proto přijala pokyny pro horizontální spojení, které určují metodiku, kterou si Komise uložila pro účely posuzování případné existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže ve smyslu nařízení č. 139/2004.
- 123 Třebaže se Komise nemůže odchýlit od takových pokynů bez odůvodnění, protože jinak by byla případně sankcionována za porušení obecných právních zásad, takové pokyny nicméně nemohou být kvalifikovány jako právní pravidlo, které správa musí v každém případě dodržovat, a nepředstavují právní základ pro rozhodnutí přijatá Komisí v dotčené oblasti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 209, 211 a 213). Unijní soud má nicméně i nadále pravomoc k jejich výkladu zejména tehdy, když se Komise ve svých rozhodnutích povolujících nebo zakazujících spojení o uvedené pokyny opřela, aby určila, zda by dotčené spojení vedlo či nikoli k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 124 Je zajisté pravda, jak bylo připomenuto v bodě 84 tohoto rozsudku, že Komise má určitý prostor pro uvážení v hospodářské oblasti pro účely použití hmotněprávních pravidel nařízení č. 139/2004, a zvláště jeho článku 2, což odůvodňuje, že přezkum rozhodnutí Komise v oblasti spojování podniků ze strany unijního soudu je omezen na ověření věcné správnosti skutkových zjištění a skutečnosti, že nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení.
- 125 To však neznamená, že unijní soud nesmí přezkoumávat výklad údajů hospodářské povahy provedený Komisí. Jak připomněla generální advokátka v bodech 73 a 85 stanoviska, unijní soud totiž nemůže být vázán pokyny pro horizontální spojení jako takovými, musí zejména ověřit nejen věcnou správnost uplatňovaných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré rozhodné údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít vyvozené závěry (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 145, jakož i citovaná judikatura).
- 126 Uvedený prostor Komise pro uvážení neznamená ani to, že unijní soud nesmí přezkoumat, jak Komise vykládá pojmy unijního práva, které vyžadují hospodářskou analýzu při jejich uplatňování.

- 127 V tomto ohledu je třeba připomenout, že unijní soud v oblasti práva hospodářské soutěže již několikrát vyložil takové pojmy vyžadující hospodářskou analýzu při jejich uplatňování, jako je pojem „dominantní postavení“ (rozsudek ze dne 14. února 1978, *United Brands a United Brands Continentaal v. Komise*, 27/76, EU:C:1978:22, body 65 a 66), pojem „relevantní trh“ (rozsudky ze dne 9. listopadu 1983, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin v. Komise*, 322/81, EU:C:1983:313, bod 37, a ze dne 6. října 1994, *Tetra Pak v. Komise*, T-83/91, EU:T:1994:246, bod 63) a pojem „stlačování marží soutěžitelů“ (rozsudek ze dne 25. března 2021, *Slovak Telekom v. Komise*, C-165/19 P, EU:C:2021:239, bod 73 a citovaná judikatura).
- 128 Pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“, na které se odkazuje v pokynech pro horizontální spojení, přitom patří mezi faktory, které mohou ovlivnit pravděpodobnost, že spojení bude mít významné nekoordinované účinky, a v důsledku toho konstatování o případné existenci „zásadního narušení účinné hospodářské soutěže“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004.
- 129 Z toho vyplývá, že i když pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“ vyžadují při jejich uplatňování hospodářskou analýzu, unijní soud má pravomoc vykládat je v rámci výkonu přezkumu rozhodnutí Komise přijatých v oblasti kontroly spojování podniků.
- 130 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že v projednávané věci Tribunál tím, že vyložil pojmy „významná konkurenční síla“ a „blízcí soutěžitelé“, nepřekročil meze soudního přezkumu.
- 131 Z toho vyplývá, že první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 132 Ve druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje tři výtky, z nichž první vychází ze zkrácení sporného rozhodnutí, druhá ze zkrácení její žalobní odpovědi a třetí z nesprávného výkladu pojmu „významná konkurenční síla“.
- 133 V rámci první výtky Komise Tribunálu vytýká, že v bodě 171 napadeného rozsudku nesprávně konstatoval, že ze sporného rozhodnutí vyplývá, že skutečnost, že je spojující se podnik kvalifikován jako „významná konkurenční síla“ na oligopolním trhu, postačuje k tomu, aby se mělo za to, že spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Tomuto zjištění Tribunálu odporuje bod 155 uvedeného rozsudku, podle něhož ze znění sporného rozhodnutí, zejména z bodu 777 jeho odůvodnění, vyplývá, že skutečnost, že „Three představuje významnou konkurenční sílu na maloobchodním trhu [...] ve smyslu bodu 37 pokynů nebo v každém případě vyvíjí významný konkurenční tlak na tomto trhu“, je pouze jedním z faktorů, které Komise použila k přijetí závěru, že spojení podniků povede k významným nekoordinovaným účinkům.
- 134 V rámci druhé výtky Komise tvrdí, že Tribunál v bodě 170 uvedeného rozsudku zkrátil bod 39 její žalobní odpovědi, což vedlo tento soud k tomu, že vytvořil vlastní definici pojmu „významná konkurenční síla“, která se liší od definice uvedené v bodě 37 pokynů pro horizontální spojení.

Z uvedeného bodu 39 žalobní odpovědi, jakož i z bodu 13 dupliky Komise přitom zejména vyplývá, že Komise v nich uvedla pouze příklad, aniž uvedla, že „významná konkurenční síla“ musí nezbytně zvláště agresivně soutěžit a nutit soutěžitele, aby toto chování následovali.

- 135 Z bodů 170 a 216 napadeného rozsudku však podle Komise vyplývá, že Tribunál tento příklad převzal a přeměnil jej na definici pojmu „významná konkurenční síla“.
- 136 V rámci třetí a poslední výtky Komise vytýká Tribunálu, že jí v bodech 170 a 216 napadeného rozsudku nesprávně uložil nadměrné požadavky za účelem kvalifikace podniku jako „významné konkurenční síly“, podle kterých se dotčený podnik musí odlišovat od svých konkurentů, pokud jde o dopad na hospodářskou soutěž, a zvláště dopouštět se zvláště agresivní soutěže v oblasti cen a nutit ostatní účastníky trhu, aby se přizpůsobili jeho cenám.
- 137 Pokud jde o první výtku Komise, společnost CK Telecoms namítá, že Komise ve své dřívější praxi a zejména ve věcech uvedených v bodě 164 napadeného rozsudku kvalifikovala jednu nebo dvě ze spojujících se stran jako „významnou konkurenční sílu“, přičemž toto zjištění postačovalo k tomu, aby bylo možné mít za to, že by dotčené spojení mohlo způsobit zásadní narušení účinné hospodářské soutěže.
- 138 Pokud jde o druhou výtku Komise, společnost CK Telecoms tvrdí, že bod 39 žalobní odpovědi Komise se neomezil na uvedení příkladu „významné konkurenční síly“.
- 139 Pokud jde o třetí a poslední výtku Komise, společnost CK Telecoms tvrdí, že se Tribunál neodchýlil od pokynů pro horizontální spojení, a právem konstatoval, že se „významná konkurenční síla“ musí zbavit svých konkurentů, pokud jde o dopad na hospodářskou soutěž.
- 140 Požadovat, aby se „významná konkurenční síla“ odlišovala od svých konkurentů, pokud jde o dopad na hospodářskou soutěž, je totiž podle ní minimem požadovaným k tomu, aby bylo možné mít za to, že na oligopolním trhu může podnik spadat pod tento pojem. Pokud by tomu tak nebylo, každý soutěžitel, který působí na oligopolním trhu, by mohl být kvalifikován jako „významná konkurenční síla“ a Komise by mohla bránit téměř všem horizontálním spojení.
- 141 K tomu, aby byl podnik kvalifikován jako „významná konkurenční síla“ na oligopolním trhu, je třeba prokázat, že vykonává obzvláště silné tlaky na ostatní soutěžitele.

– *Závěry Soudního dvora*

- 142 Pokud jde o první výtku vycházející ze zkreslení sporného rozhodnutí, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že zkreslení musí být zjevné z písemností ve spisu, aniž je nutné provést nové hodnocení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 25. července 2018, *Orange Polska v. Komise*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, bod 75).
- 143 Tribunál v projednávané věci v bodě 171 napadeného rozsudku uvedl, že „[ze sporného] rozhodnutí vyplývá, že pokud jde o vyloučení ‚významné konkurenční síly‘, Komise se domnívá, že pouhé snížení konkurenčního tlaku, které by vyplývalo zejména ze zániku podniku, který má významnější roli, než by naznačovaly jeho podíly na trhu, by postačovalo samo o sobě k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže“.
- 144 Tribunál toto konstatování založil na výkladu všech bodů odůvodnění sporného rozhodnutí věnovaných zejména povaze pojmu „významná konkurenční síla“.

- 145 Na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v uvedeném bodě 171, přitom ze sporného rozhodnutí nevyplývá, že Komise měla za to, že vyloučení „významné konkurenční síly“ v projednávaném případě samo o sobě postačuje k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 146 Z hlavních skutečností uvedených v oddílech nadepsaných „Posouzení podle pravidel hospodářské soutěže“ a „Věcné kritérium“, a konkrétně z bodů 313 a 321 odůvodnění sporného rozhodnutí naopak vyplývá, že pokyny pro horizontální spojení uvádějí několik relevantních faktorů pro určení, zda spojení může mít nekoordinované účinky.
- 147 Je pravda, že v těchto dvou bodech odůvodnění Komise zejména upřesnila, že k tomu, aby byly takové účinky pravděpodobné, nemusí být všechny tyto faktory nutně splněny. Jak však uvedla generální advokátka v bodě 97 svého stanoviska, Komise z toho nevyvodila, že přítomnost pouze jednoho z těchto faktorů postačuje k závěru, že přezkoumané spojení může vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 148 V poznámce pod čarou 263 týkající se bodu 313 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž Komise výslovně odkázala na bod 26 pokynů pro horizontální spojení, podle něhož okolnost, že jedna ze spojujících se stran může být kvalifikována jako „významná konkurenční síla“, je jedním z faktorů uvedených v těchto pokynech jako faktor, který může být zohledněn za účelem určení, zda toto spojení může vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 149 Jak kromě toho uvádí Komise, Tribunál v bodě 155 napadeného rozsudku sám poznamenal, že ze sporného rozhodnutí vyplývá, že kvalifikace společnosti Three jako „významné konkurenční síly“ je jedním z faktorů, které Komise použila k přijetí závěru, že spojení podniků povede k nekoordinovaným účinkům.
- 150 Z toho vyplývá, že Tribunál v bodě 171 napadeného rozsudku toto rozhodnutí zkreslil.
- 151 První vytýkané skutečnosti v rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět.
- 152 Pokud jde o druhou výtku vycházející z toho, že Tribunál v bodě 170 napadeného rozsudku zkreslil bod 39 žalobní odpovědi Komise, což vedlo tento soud k tomu, že příklad „významné konkurenční síly“ povýšil na definici tohoto pojmu, stačí konstatovat, že i za předpokladu, že by Tribunál v uvedeném bodě 170 zkreslil žalobní odpověď Komise, takové zkreslení nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, zejména proto, že písemné vyjádření Komise předložené v rámci řízení před Tribunálem, týkající se pojmu „významná konkurenční síla“, nelze považovat za rozhodující pro určení obsahu tohoto pojmu.
- 153 Z toho vyplývá, že druhá výtka v rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako irelevantní.
- 154 Pokud jde o třetí a poslední výtku, vycházející z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož uložil nadměrné požadavky pro kvalifikaci podniku jako „významné konkurenční síly“, je třeba připomenout, že tento soud v bodech 170 a 216 napadeného rozsudku použil definici pojmu „významná konkurenční síla“, podle které se dotčený podnik musí odlišovat od svých konkurentů, pokud jde o dopad jeho cenové politiky na dynamiku hospodářské soutěže na dotčeném trhu, a zvláště se musí dopouštět zvláště agresivní soutěže v oblasti cen a nutit ostatní účastníky trhu, aby se přizpůsobili jeho cenám.

- 155 Tribunál v bodech 173 a 175 uvedeného rozsudku upřesnil, že přístup Komise ve sporném rozhodnutí by v praxi vedl k zaměňování pojmu „zásadní narušení účinné hospodářské soutěže“ uvedeného v čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004, pojmu „vyloučení významného konkurenčního tlaku“ uvedeného v bodě 25 odůvodnění tohoto nařízení, jakož i pojmu vyloučení „významné konkurenční síly“. Takové zaměňování by vedlo k širokému výkladu tohoto čl. 2 odst. 3, podle kterého by se jakékoli vyloučení „významné konkurenční síly“ rovnalo vyloučení významného konkurenčního tlaku, které by odůvodňovalo závěr o existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 156 Kromě toho měl Tribunál v bodě 174 napadeného rozsudku v podstatě za to, že kdyby nebylo vyžadováno, aby se podnik odlišoval od svých konkurentů, pokud jde o dopad na hospodářskou soutěž, aby mohl být kvalifikován jako „významná konkurenční síla“, mohl by pod tento pojem spadat každý podnik na oligopolním trhu vyvíjející konkurenční tlak.
- 157 V tomto kontextu Tribunál v bodě 216 uvedeného rozsudku konstatoval, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že společnost Three spadá pod uvedený pojem.
- 158 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jak vyplývá z bodů 6, 24 a 25 odůvodnění nařízení č. 139/2004, jeho cílem je zavést účinnou kontrolu všech spojení, která zásadně narušují účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, včetně spojení, která vedou k nekoordinovaným účinkům.
- 159 Zadruhé, jak potvrzuje bod 24 pokynů pro horizontální spojení, nejpřímějším účinkem spojení je ztráta hospodářské soutěže mezi spojujícími se podniky.
- 160 Zatřetí podle výkladu bodu 26 ve vzájemném spojení s body 37 a 38 pokynů pro horizontální spojení je vyloučení „významné konkurenční síly“ v zásadě jedním z faktorů, které mohou ovlivnit pravděpodobnost, že spojení povede k významným nekoordinovaným účinkům, a které umožňují zejména posoudit, zda toto spojení povede k vyloučení významných konkurenčních omezení, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely.
- 161 V tomto kontextu je třeba mít za to, že požadavky stanovené pro kvalifikaci podniku jako „významné konkurenční síly“, které mají přímý dopad na použití této kvalifikace jako relevantního faktoru pro učinění závěru o případné existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, by neměly být takové povahy, že by vyloučily možnost Komise prohlásit spojení, která by mohla vést k významným nekoordinovaným účinkům, a v důsledku toho zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž, za neslučitelná s vnitřním trhem. V opačném případě by totiž mohla být zpochybněna plná účinnost čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004, a zvláště užitečný účinek těchto ustanovení.
- 162 V tomto ohledu skutečnost, že se spojující se strana na oligopolním trhu nezbaví svých konkurentů tím, že bude „obzvláště agresivní“ z hlediska cen, neznamená, že by spojení, jehož by se takový podnik účastnil, nemohlo významně a nepříznivě ovlivnit dynamiku hospodářské soutěže. Je totiž nesporné, že cílem kontroly spojování podniků je právě přezkoumat, jak by spojení mohlo změnit faktory určující stav hospodářské soutěže na daném trhu, aby bylo možné ověřit, zda by z toho vyplývalo zásadní narušení účinné hospodářské soutěže, aniž by v tomto ohledu bylo rozhodující, že podnik spadající pod uvedené spojení je „obzvláště agresivním“ podnikem na tomto trhu.

- 163 Jak ostatně v podstatě potvrzuje bod 38 pokynů pro horizontální spojení, nelze vyloučit, že na daném oligopolním trhu může být jako „významná konkurenční síla“ kvalifikováno několik podniků.
- 164 Kromě toho je třeba připomenout, že dřívější rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec použitelný v oblasti kontroly spojování podniků a má pouze orientační povahu (obdobně viz rozsudek ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 233, jakož i citovaná judikatura). Skutečnost, že Komise v dřívějších rozhodnutích kvalifikovala jako „významnou konkurenční sílu“ některé podniky, které byly jedinečné, pokud jde o jejich „agresivitu“ na dotčeném trhu, a zvýšily svou přítomnost na tomto trhu rychleji než všichni ostatní konkurenti, tudíž neznamená, že jsou to jediné případy, které mohou takovou kvalifikaci založit.
- 165 Konečně cena často není jediným důležitým parametrem pro posouzení dynamiky hospodářské soutěže, zejména na trzích s odlišnými výrobky, na nichž by jakost a inovace mohly hrát prvořadou roli při určování postavení dotčených výrobků. Přístup zaměřený výlučně na ceny za účelem kvalifikace podniku jako „významné konkurenční síly“ by byl tedy nutně neúplný.
- 166 V důsledku toho nelze pojem „významná konkurenční síla“ použít výlučně na podniky, které se dopouštějí zvláště agresivní soutěže v oblasti cen a které by nutily ostatní účastníky trhu, aby se přizpůsobili jejich cenám, nebo na podniky, jejichž cenová politika by mohla významně změnit dynamiku hospodářské soutěže na dotčeném trhu.
- 167 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že k tomu, aby byl podnik kvalifikován jako „významná konkurenční síla“, stačí, jak je uvedeno v bodě 37 pokynů pro horizontální spojení, aby měl větší vliv na proces hospodářské soutěže než by naznačoval jeho podíl na trhu nebo podobná měřítká.
- 168 V projednávané věci se tedy Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 170 a 216 napadeného rozsudku za to, že za účelem kvalifikace společnosti Three jako „významné konkurenční síly“ musí Komise prokázat, že se tento podnik dopouštěl zvláště agresivní soutěže v oblasti cen a že nutil ostatní účastníky trhu, aby se přizpůsobili jeho cenám, nebo že jeho cenová politika mohla významně změnit dynamiku hospodářské soutěže na trhu.
- 169 S ohledem na zjištění uvedená v bodech 151 a 168 tohoto rozsudku musí být druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku vyhověno.

Ke třetí části

– Argumentace účastníků řízení

- 170 Ve třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje dvě výtky.
- 171 V rámci první výtky Komise tvrdí, že Tribunál tím, že jí v bodě 242 napadeného rozsudku uložil povinnost prokázat, že spojující se strany jsou nikoli „blízkými soutěžiteli“, ale „zvláště blízkými soutěžiteli“, stanovil nadměrný požadavek, pokud jde o posouzení blízkosti konkurenčního vztahu mezi uvedenými stranami.

- 172 Podle Komise Tribunál v bodě 247 napadeného rozsudku nesprávně předpokládal, že na takovém oligopolním trhu, jako je trh mobilních telekomunikací ve Spojeném království, zahrnujícím čtyři operátory mobilní sítě, se všichni tito operátoři z podstaty věci nacházejí ve víceméně blízkém konkurenčním vztahu.
- 173 V tomto ohledu přitom Komise zdůrazňuje, že každý trh má vlastní dynamiku. Na oligopolním trhu, který se vyznačuje nabídkou odlišných výrobků, je možné, že výrobky nabízené dvěma podniky na tomto trhu mají relativně nízký stupeň nahraditelnosti nebo že jsou zaměřeny téměř výhradně na různé segmenty trhu. Tyto dva podniky tedy nemohou být považovány za blízké konkurenty. V případě spojení mezi nimi se tedy Komise nemůže opírat o blízkost konkurence jako o faktor relevantní pro učinění závěru o existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. I když jsou naproti tomu podle Komise tyto dva podniky v úzkém konkurenčním vztahu v týchž segmentech tohoto oligopolního trhu, což prokazuje, že „soupeření mezi [nimi] bylo významnou příčinou hospodářské soutěže na trhu“ ve smyslu bodu 28 pokynů pro horizontální spojení, Komise nemůže být povinna prokázat, že spojující se strany jsou „nejbližšími soutěžiteli“ nebo „zvláště blízkými soutěžiteli“.
- 174 V rámci druhé výtky Komise Tribunálu vytýká, že zkreslil sporné rozhodnutí, když měl zejména v bodě 249 napadeného rozsudku za to, že vycházela z předpokladu, že blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 postačuje k tomu, aby bylo možné mít za to, že zamýšlené spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Jak totiž Tribunál uvedl v bodě 227 napadeného rozsudku, blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 je pouze jedním z faktorů použitých ve sporném rozhodnutí k učinění závěru, že zamýšlené spojení povede k nekoordinovaným účinkům.
- 175 Společnost CK Telecoms namítá, že první výtky Komise vychází z izolovaného a nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Tribunál totiž řádně zohlednil pokyny pro horizontální spojení i skutečnost, že blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 je v projednávané věci důležitým faktorem.
- 176 Tyto pokyny však přesně neurčují stupeň blízkosti nezbytný pro kvalifikaci dotčených podniků jako „blízkých soutěžitelů“.
- 177 Komise kromě toho ve sporném rozhodnutí nepoužila kritéria stanovená v uvedených pokynech za účelem přezkumu blízkosti konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2.
- 178 Podle společnosti CK Telecoms je požadavek „zvláštní“ blízkosti v souladu s obecným kritériem zákazu zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. Důkazem takového narušení může být pouze zvláštní stupeň blízkosti konkurenčního vztahu.
- 179 Pokud jde o druhou výtku, společnost CK Telecoms má za to, že Tribunál v bodě 249 napadeného rozsudku nezakreslil sporné rozhodnutí.

– *Závěry Soudního dvora*

- 180 Pokud jde o první výtku, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně požadoval od Komise zejména v bodě 242 napadeného rozsudku, aby prokázala, že v projednávaném případě jsou účastnice spojení „zvláště blízkými soutěžiteli“, je třeba uvést, že posouzení Tribunálu týkající se míry

blízkosti konkurenčního vztahu mezi spojujícími se stranami je součástí přezkumu první teorie újmy předložené Komisí ve sporném rozhodnutí týkající se nekoordinovaných účinků na maloobchodním trhu.

- 181 V bodě 128 napadeného rozsudku Tribunál poznamenal, že v rámci této teorie Komise vycházela z významného konkurenčního tlaku vyvíjeného společnostmi Three a O2, z blízkosti konkurenčního vztahu mezi těmito dvěma podniky, z jejich podílů na trhu a motivace subjektu vytvořeného zamýšleným spojením zvýšit ceny, jakož i z konkurenceschopnosti jejich konkurentů, aby dospěla v bodě 1226 odůvodnění sporného rozhodnutí k závěru, že zamýšlené spojení „může vyvolat nekoordinované protisoutěžní účinky na maloobchodním trhu“.
- 182 V tomto kontextu Tribunál zaprvé v bodě 234 napadeného rozsudku konstatoval, že pojem „blízký soutěžitel“ je uveden nikoli v nařízení č. 139/2004, ale pouze v pokynech pro horizontální spojení.
- 183 Tribunál měl zadruhé v bodech 235 a 241 uvedeného rozsudku v podstatě za to, že použitelnost čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 ve světle bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení vyžaduje vyloučení významných konkurenčních tlaků, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, což představuje jednostranný nejpřímější účinek spojení na oligopolním trhu.
- 184 Tribunál měl zatřetí v bodech 242, 247 a 249 uvedeného rozsudku v podstatě za to, že Komise musí prokázat, pokud jde o oligopolní trh, na kterém se všichni operátoři z podstaty věci nacházejí ve víceméně blízkém vztahu, nikoli že tyto strany jsou blízkými soutěžiteli, ale že jsou „zvláště blízkými“ soutěžiteli.
- 185 Konečně Tribunál v bodech 249 a 250 napadeného rozsudku přijal argumentaci společnosti CK Telecoms týkající se nízké důkazní síly analýzy blízkosti konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2. Tribunál odůvodnil tento postoj skutečností, že společnosti Three a O2 byly pouze relativně blízkými soutěžiteli v části segmentů koncentrovaného trhu se čtyřmi operátory mobilní sítě. Podle tohoto soudu přitom tato skutečnost sama o sobě nemůže v projednávaném případě stačit k prokázání, že došlo k vyloučení významného konkurenčního tlaku, který na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, a k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, ledaže by bylo v zásadě zakázáno jakékoliv spojení vyplývající z přechodu ze čtyř operátorů na tři.
- 186 V tomto ohledu, jak bylo připomenuto v bodě 159 tohoto rozsudku, nejpřímějším účinkem spojení na oligopolním trhu je ztráta hospodářské soutěže mezi spojujícími se podniky.
- 187 Jak přitom potvrzují body 26 a 28 až 30 pokynů pro horizontální spojení, i když je blízkost konkurenčního vztahu mezi spojujícími se stranami důležitou indicií pro posouzení případného vyloučení významných konkurenčních tlaků vyvíjených mezi těmito stranami, je tato blízkost pouze jedním z faktorů umožňujících posoudit pravděpodobnost, že by spojení podniků mělo za následek významné nekoordinované účinky.
- 188 V tomto ohledu Komise v bodě 28 pokynů pro horizontální spojení správně uvedla, že výrobky se mohou na témže relevantním trhu odlišovat tím, že některé z nich jsou bližšími náhradami než ostatní, a čím vyšší je stupeň nahraditelnosti mezi výrobky spojujících se podniků, tím je pravděpodobnější, že spojující se podniky po spojení významně zvýší ceny. Jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 121 svého stanoviska, vyšší stupeň blízkosti konkurenčního vztahu mezi spojujícími se stranami může představovat indicii, že je spíše pravděpodobné než

nepravděpodobné, že spojení zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, zatímco nižší stupeň blízkosti konkurenčního vztahu mezi těmito stranami může být indicií v opačném smyslu.

- 189 V tomto kontextu požadavek, aby spojující se strany byly pro účely posouzení blízkosti konkurenčního vztahu mezi těmito stranami „zvláště blízkými“ soutěžiteli, předpokládá existenci velmi vysoké úrovně nahraditelnosti mezi výrobky uvedených stran na trhu s odlišnými výrobky. Taková úroveň nahraditelnosti přitom není nutně vyžadována. I když totiž nahraditelnost mezi produkty spojujících se stran není zvláště vysoká, mezi produkty těchto stran a produkty podniků, které nejsou spojujícími se stranami, může existovat rovněž nižší úroveň nahraditelnosti, což může podněcovat strany uvedeného spojení ke zvýšení cen svých produktů.
- 190 Jak kromě toho uvádí v podstatě bod 28 pokynů pro horizontální spojení, vysoká obchodní rozpětí před spojením mohou rovněž s větší pravděpodobností vyvolat významná zvýšení cen po spojení. Tato obchodní rozpětí přitom mohou rovněž naznačovat, že strany dotčeného spojení nejsou nejbližšími soutěžiteli, ani zvláště blízkými soutěžiteli.
- 191 Nelze tedy dospět k závěru, že zásadní narušení účinné hospodářské soutěže na dotčeném trhu může způsobit pouze spojení mezi soutěžiteli, kteří jsou zvláště blízcí.
- 192 Tribunál se tudíž tím, že uložil Komisi zejména v bodech 242 a 247 napadeného rozsudku, aby prokázala, že spojující se strany jsou nikoli blízkými soutěžiteli, ale „zvláště blízkými“ soutěžiteli, dopustil nesprávného právního posouzení.
- 193 Z toho vyplývá, že první výtce v rámci třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku je třeba vyhovět.
- 194 Pokud jde o druhou výtku, Komise jí Tribunálu vytýká, že zkreslil sporné rozhodnutí, když měl zejména v bodě 249 napadeného rozsudku za to, že v tomto rozhodnutí vycházela z předpokladu, že blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 na relevantním oligopolním trhu sama o sobě stačí k tomu, aby bylo možné mít za to, že spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 195 V tomto ohledu je třeba uvést, že v uvedeném bodě 249 Tribunál uvedl, že „[i] když lze prokázat, že Three a O2 jsou relativně blízkými soutěžiteli v části segmentů koncentrovaného trhu se čtyřmi operátory mobilní sítě, tato skutečnost sama o sobě nemůže v projednávaném případě stačit k prokázání, že došlo k vyloučení významného konkurenčního tlaku, který na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, a nemůže stačit k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, ledaže by bylo v zásadě zakázáno jakékoliv spojení vyplývající z přechodu ze čtyř operátorů na tři“.
- 196 Jak tvrdí Komise, sporné rozhodnutí neobsahuje žádnou skutečnost, podle níž blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 sama o sobě postačovala k tomu, aby bylo možné mít za to, že zamýšlené spojení může vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Naopak, jak bylo připomenuto v bodě 146 tohoto rozsudku, Komise v bodech 313 a 321 odůvodnění sporného rozhodnutí uvedla, že pokyny pro horizontální spojení uvádějí několik faktorů, k nimž patří faktor blízkosti konkurenčního vztahu, relevantních pro určení, zda spojení může mít nekoordinované účinky.

- 197 Druhé výtce je tedy třeba vyhovět, a v důsledku toho je třeba vyhovět i třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.
- 198 Druhé a třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět, aniž je třeba zkoumat jeho čtvrtou část, která byla uplatněna podpůrně.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

- 199 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku obsahuje dvě části. První část vychází jednak ze zkreslení argumentace Komise týkající se její kvantitativní analýzy účinků zamýšleného spojení na ceny a jednak z toho, že Tribunál měl nesprávně za to, že v projednávaném případě nebylo zvýšení cen významné. Druhá část vychází z toho, že Tribunál neprávem uložil Komisi, aby do své analýzy zahrnula tzv. „standardní“ nárůst efektivnosti.

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 200 V první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje dvě výtky.
- 201 V rámci první výtky Komise Tribunálu vytýká, že zkreslil její podání, když měl v bodě 273 napadeného rozsudku za to, že je nesporné, že zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení, je [důvěrné]¹ %, zatímco jak z bodu 157 žalobní odpovědi, tak z bodu 61 dupliky vyplývá, že tento orgán tento číselný údaj před Tribunálem zpochybnil. Z těchto bodů totiž jasně vyplývá, že Komise zpochybnila číselné údaje předložené společností CK Telecoms a před Tribunálem tvrdila, že toto zvýšení cen je [důvěrné] %.
- 202 V rámci druhé výtky Komise Tribunálu vytýká, že se v bodě 273 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když naznačil, že zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení, není významné, protože je nižší než zvýšení cen, která byla očekávána v některých dřívějších rozhodnutích povolujících spojení za určitých podmínek.
- 203 V tomto ohledu Komise uvádí, že Tribunál neměl srovnávat zamýšlené spojení se spojeními, v rámci nichž bylo vydáno jednak rozhodnutí Komise C(2014) 3561 final ze dne 28. května 2014, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a fungováním Dohody o EHP (Věc M.6992 – Hutchison 3G UK/Telefónica Ireland), zveřejněné ve formě souhrnné zprávy v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 13. srpna 2014 (Úř. věst. 2014, C 264, s. 6, dále jen „irská věc“), a jednak rozhodnutí Komise C(2014) 4443 ze dne 2. července 2014, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a fungováním Dohody o EHP (Věc M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus), zveřejněné ve formě souhrnné zprávy v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 13. března 2015 (Úř. věst. 2015, C 86, s. 10, dále jen „německá věc“). Srovnání, které provedl Tribunál, je založeno na zjevně nesprávném výkladu rozhodnutí Komise v obou těchto věcech. Na rozdíl od projednávané věci totiž Komise spojení, jichž se týkala irská a německá věc, povolila, neboť spojující se strany v těchto věcech navrhly nápravná opatření, která byla považována za dostatečná k vyloučení zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.

¹ – Skryté důvěrné údaje.

- 204 Společnost CK Telecoms v první řadě namítá, že Komise v první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku kritizuje skutkové okolnosti, a proto je uvedená část nepřipustná.
- 205 Ve druhé řadě společnost CK Telecoms tvrdí, že první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je irelevantní. Tribunál v bodech 264 až 281 napadeného rozsudku provedl posouzení, které jej vedlo v bodě 282 uvedeného rozsudku k závěru, že kvantitativní analýza provedená v projednávaném případě nemá důkazní sílu, jelikož Komise neprokázala, že by se ceny významně zvýšily po vyloučení významného konkurenčního tlaku, který na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely. Společnost CK Telecoms upřesnila, že Tribunál v bodě 268 napadeného rozsudku odmítl důkazní hodnotu kvantitativní analýzy Komise, což Komise nezpochybuje.
- 206 Ve třetí a poslední řadě společnost CK Telecoms tvrdí, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení při posuzování kvantitativní analýzy Komise. V tomto ohledu odůvodnil nutnost definovat prahovou hodnotu, při jejímž překročení by výsledek této analýzy mohl nasvědčovat tomu, že spojení může mít za následek významná zvýšení cen.

– Závěry Soudního dvora

- 207 V rámci první výtky Komise kritizuje nikoli skutkové okolnosti, ale dovolává se zkreslení obsahu svých podání v prvním stupni. Tato výtka tedy nemůže být odmítnuta jako nepřipustná [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2018, Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO, C-340/17 P, EU:C:2018:965, bod 39].
- 208 Pokud jde o přípustnost druhé výtky, stačí konstatovat, že v rámci této výtky Komise vznáší právní otázku, jelikož Tribunálu vytýká, že neprávem porovnal zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení, se zvýšeními cen zjištěnými v irské a německé věci, ve kterých Komise povolila dotčená spojení s výhradou dodržení určitých podmínek. Uvedená výtka je tedy přípustná.
- 209 Pokud jde o relevanci první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, je zajisté pravda, že Tribunál měl v bodě 268 napadeného rozsudku za to, že kvantitativní analýza není rozhodujícím důkazem k doložení případné existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. Nerozhodl však, že tato analýza v zásadě postrádá důkazní sílu. Tribunál totiž konstatoval, že tato analýza nepostačuje k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 210 Tribunál k tomu, aby dospěl k závěru uvedenému v bodě 282 napadeného rozsudku, podle kterého Komise neprokázala, že by se ceny v důsledku zamýšleného spojení významně zvýšily, v první řadě v bodě 273 uvedeného rozsudku konstatoval, že v projednávané věci by zvýšení cen, které může vyplývat z tohoto spojení, bylo [důvěrné] % a že tento číselný údaj Komise nezpochybnila. Ve druhé řadě Tribunál za účelem ověření, zda lze toto zvýšení kvalifikovat jako významné, jej porovnal s očekávanými zvýšeními cen v irské věci o 6,6 % a v německé věci o 9,5 %. Tribunál přitom konstatoval, že v těchto věcech Komise povolila dotčená spojení s výhradou dodržení určitých podmínek.
- 211 Je tedy třeba mít za to, že Komise může Tribunálu důvodně vytýkat, že jednak zkreslil její argumentaci týkající se přesné hodnoty zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení, a jednak nesprávně porovnal projednávaný případ s dřívějšími rozhodnutími Komise v jiných věcech týkajících se spojování podniků. Tyto výtky nemohou být odmítnuty jako irelevantní, neboť, jak uvedla generální advokátka v bodě 141 svého stanoviska, by každý z těchto argumentů

totiž mohl ovlivnit závěr Tribunálu uvedený v bodě 282 napadeného rozsudku. Je tedy třeba odmítnout argumentaci společnosti CK Telecoms, podle které je první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku irelevantní, a přezkoumat opodstatněnost této části.

- 212 Pokud jde v tomto ohledu o první výtku v rámci této části, vycházející z toho, že Tribunál v bodě 273 napadeného rozsudku zkreslil argumenty Komise uvedené v bodě 157 její žalobní odpovědi a v bodě 61 její dupliky, je třeba připomenout, že jestliže navrhovatel tvrdí, že došlo ke zkreslení jeho vlastních argumentů, musí podle článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně označit důkazy, které byly údajně zkresleny Tribunálem a prokázat chyby v analýze, které vedly Tribunál při posouzení k tomuto zkreslení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2010, Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 31 a citovaná judikatura).
- 213 V projednávaném případě z bodu 273 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál konstatoval, že „v projednávané věci plánované zvýšení cen by podle [společnosti CK Telecoms] bylo [*důvěrné*] %, což Komise v tomto bodě nezpochybnila, zatímco plánované zvýšení cen o 6,6 % v irské věci a o 9,5 % v německé věci nebránilo Komisi, aby povolila tyto operace s výhradou splnění určitých podmínek“.
- 214 Z bodu 157 žalobní odpovědi Komise přitom jasně vyplývá, že Komise v prvním stupni skutečně zpochybnila číselný údaj navržený společností CK Telecoms a uvedla, že v projednávané věci je zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení, [*důvěrné*] %. Toto konstatování je podpořeno rovněž body 159 a 160 této žalobní odpovědi, jakož i bodem 61 dupliky Komise.
- 215 Z písemností ve spise tedy vyplývá, že Tribunál v bodě 273 napadeného rozsudku zkreslil písemnosti Komise v prvním stupni.
- 216 První výtce v rámci první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět.
- 217 Pokud jde o druhou výtku v rámci první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně porovnal projednávanou věc s irskou a německou věcí, a v důsledku toho měl v bodě 273 napadeného rozsudku neprávem za to, že zvýšení cen, které může vyplývat ze zamýšleného spojení o [*důvěrné*] %, není významné, protože je nižší než zvýšení cen očekávaná v irské a německé věci, je třeba uvést, že toto posouzení Tribunálu spočívá, jak vyplývá z bodu 215 tohoto rozsudku, na tom, že Tribunál zkreslil žalobní odpověď Komise, pokud jde o přesnou hodnotu tohoto zvýšení cen.
- 218 Dále, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 147 svého stanoviska, irská a německá věc nejsou srovnatelné s projednávanou věcí v základním bodě, jelikož na rozdíl od posledně uvedené věci spojující se strany v irské a německé věci přijaly určité závazky, které byly považovány za dostatečné k odstranění obav Komise z narušení hospodářské soutěže.
- 219 V každém případě, jak bylo uvedeno v bodě 164 tohoto rozsudku, dřívější rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec použitelný v oblasti kontroly spojování podniků a má pouze orientační povahu.
- 220 Tribunál se tedy dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 273 napadeného rozsudku za to, že zvýšení cen o [*důvěrné*] %, které může vyplývat ze spojení, není významné, protože je nižší než zvýšení cen očekávaná v irské a německé věci.

- 221 Z toho vyplývá, že druhé výtce v rámci první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je třeba vyhovět.
- 222 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět v plném rozsahu.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 223 V rámci druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál měl v bodech 277 až 279 napadeného rozsudku neprávem za to, že měla do své kvantitativní analýzy zahrnout „standardní“ nárůst efektivity, který je „vlastní každému spojení“.
- 224 Komise zdůrazňuje, že podle bodu 29 odůvodnění nařízení č. 139/2004 musí dotčené podniky poskytnout popis každého z tvrzených přínosů spolu s podpůrnými dokumenty.
- 225 Na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 277 napadeného rozsudku, unijní normotvůrce nestanovil domněnku, že každé spojení nutně vede k nárůstu efektivity, který by měl být systematicky zohledňován v rámci kvantitativní analýzy provedené Komisí. Z bodů 77 až 87 pokynů pro horizontální spojení totiž v podstatě vyplývá, že zvýšení efektivity musí být přínosné pro spotřebitele, musí být specifické pro spojení a ověřitelné.
- 226 Komise má kromě toho za to, že nařízení č. 139/2004 nerozlišuje mezi různými druhy nárůstu efektivity.
- 227 V každém případě Komise tvrdí, že v kvantitativní analýze zohlednila nárůst efektivity, který může spadat pod pojem „standardní nárůst efektivity“ použitý Tribunálem v bodě 277 napadeného rozsudku, a vyloučila jej z důvodu, že nemůže ovlivnit motivaci subjektu vytvořeného zamýšleným spojením zvýšit ceny.
- 228 Společnost CK Telecoms v první řadě namítá, že argumentace Komise je irelevantní, jelikož závěr Tribunálu, podle kterého byla kvantitativní analýza ve sporném rozhodnutí nesprávná, nespočívá výlučně na konstatování, že Komise řádně nezohlednila nárůst efektivity způsobený zamýšleným spojením.
- 229 Ve druhé řadě společnost CK Telecoms nejprve tvrdí, že argumentace Komise vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Tribunál měl totiž v podstatě za to, že důkazní hodnota kvantitativní analýzy je snížena, pokud tato analýza nezohledňuje rovněž kompenzační faktory, včetně nárůstu efektivity. Tribunál dospěl k závěru, že důkazní hodnota kvantitativní analýzy by byla zvýšena, kdyby Komise předpokládala určitou úroveň nárůstu efektivity, který může vyplývat ze zamýšleného spojení.
- 230 Dále podle společnosti CK Telecoms posouzení Tribunálu odpovídá povaze kvantitativní analýzy, která byla koncipována s cílem zvážit jak omezující účinky spojení, tak účinky spojení podporující hospodářskou soutěž. Je tedy třeba zohlednit prokázaný nebo předpokládaný nárůst efektivity.

231 Mimoto nařízení č. 139/2004 zohledňuje skutečnost, že spojení mají obvykle účinky podporující hospodářskou soutěž, jakož i protisoutěžní účinky. Konstatování Tribunálu, podle kterého mají závěry kvantitativní analýzy Komise omezenou důkazní hodnotu, protože tato analýza nezohledňuje „standardní“ nárůst efektivnosti, je tedy v souladu se zásadami, na nichž toto nařízení stojí.

232 Konečně společnost CK Telecoms tvrdí, že vzhledem k tomu, že pokyny pro horizontální spojení nestanoví způsob, jakým má být kvantitativní analýza Komise provedena, nelze mít za to, že konstatování Tribunálu ohledně důkazní hodnoty této analýzy jsou v rozporu s těmito pokyny.

– *Závěry Soudního dvora*

233 Pokud jde o relevantnost druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, z bodu 279 napadeného rozsudku v podstatě vyplývá, že podle Tribunálu je „standardní“ nárůst efektivnosti „vlastní každému spojení“ a je „složkou kvantitativního modelu, který má stanovit, zda spojení podniků může mít [...] omezující účinky“.

234 S ohledem na význam, který Tribunál přiznal této kategorii nárůstu efektivnosti pro účely kvantitativní analýzy, je třeba mít za to, že Komise může Tribunálu důvodně vytýkat, že jí v bodech 277 až 279 napadeného rozsudku uložil povinnost zahrnout do této analýzy „standardní“ nárůst efektivnosti, který je podle Tribunálu vlastní každému spojení.

235 Argumentace společnosti CK Telecoms, podle které je druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku irelevantní, tedy musí být odmítnuta.

236 Pokud jde o opodstatněnost této části, je třeba připomenout, že Tribunál v bodě 277 napadeného rozsudku konstatoval, že každé spojení povede k nárůstu efektivnosti, jehož rozsah závisí rovněž na vnějším konkurenčním tlaku. Podle Tribunálu tento nárůst efektivnosti vyplývá zejména z racionalizace a integrace výrobního a distribučního procesu subjektem vytvořeným spojením, což může vést k tomu, že tento subjekt sníží ceny.

237 Tribunál v bodech 278 a 279 uvedeného rozsudku rozlišil dva druhy nárůstu efektivnosti, tedy jednak nárůst efektivnosti uvedený v pokynech pro horizontální spojení, jehož existenci musí oznamující strana prokázat a který musí být zohledněn při celkovém posouzení spojení podle pravidel hospodářské soutěže za účelem ověření, zda může vyvážit omezující účinky spojení, a jednak nárůst efektivnosti uvedený v bodě 277 tohoto rozsudku, který je vlastní každému spojení a je „složkou kvantitativního modelu, který má stanovit, zda spojení podniků může mít takové omezující účinky“. Jak vyplývá z bodu 278 napadeného rozsudku, Tribunál měl v podstatě za to, že Komise je povinna v rámci kvantitativní analýzy zohlednit tuto posledně uvedenou kategorii „standardního“ nárůstu efektivnosti z úřední povinnosti.

238 Z bodu 29 odůvodnění nařízení č. 139/2004 přitom vyplývá, že za účelem stanovení dopadu spojení na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu je vhodné zohlednit všechny odůvodněné a pravděpodobné přínosy prokázané příslušným podnikem.

239 Z oddílu 9 přílohy I nařízení č. 802/2004 rovněž vyplývá, že je povinností příslušného podniku poskytnout popis každého z tvrzených nárůstů efektivnosti spolu s podpůrnými dokumenty.

240 Kritéria týkající se zohlednění nárůstu efektivnosti jsou uvedena v bodech 76 až 88 pokynů pro horizontální spojení.

- 241 Je tedy třeba konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 153 svého stanoviska, že nařízení č. 139/2004, nařízení č. 802/2004, ani pokyny pro horizontální spojení neuvádějí kategorii „standardního“ nárůstu efektivnosti, jako je kategorie uvedená v bodech 277 až 279 napadeného rozsudku, ani nestanoví domněnku, že každé spojení vede k takovému nárůstu efektivnosti.
- 242 Je zajisté pravda, že některá spojení mohou vést k nárůstu efektivnosti, který je jim vlastní. Tato možnost však v žádném případě neznamená, že by všechna spojení vedla k takovému nárůstu efektivnosti. V každém případě přísluší oznamujícím stranám, aby jej prokázaly, aby jej Komise mohla zohlednit při kontrole.
- 243 Kromě toho by uznání, že každé spojení má za následek „standardní“ nárůst efektivnosti, znamenalo vytvoření domněnky, a v důsledku toho obrácení důkazního břemene, pro konkrétní kategorii nárůstu efektivnosti, zatímco jak vyplývá z bodů 238 a 239 tohoto rozsudku, toto břemeno nesou podniky.
- 244 Takové obrácení důkazního břemene by mohlo snížit účinnost kontroly spojování podniků, a v důsledku toho zpochybnit užitečný účinek čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004. Cíl účinné kontroly spojování podniků sledovaný tímto nařízením, jak byl připomenut v bodě 106 tohoto rozsudku, zvláště cíl zabránit jednak zákazu spojení, která by nepředstavovala rizika protisoutěžních účinků, a jednak povolení spojení, která by narušovala účinnou hospodářskou soutěž, je zaručen zejména rozložením důkazního břemene v oblasti kontroly spojování podniků stanoveným unijním normotvůrcem.
- 245 Obrácení důkazního břemene, které by znamenalo uznání domněnky, podle které každé spojení vede k takovému nárůstu efektivnosti, by tuto rovnováhu narušilo.
- 246 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 277 až 279 napadeného rozsudku za to, že Komise měla do kvantitativní analýzy zahrnout „standardní“ nárůst efektivnosti vlastní všem spojení.
- 247 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba vyhovět rovněž druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, a v důsledku toho čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 248 V pátém důvodu kasačního opravného prostředku Komise vytýká Tribunálu, že neanalyzoval, zda všechny relevantní faktory umožňují mít za to, že se jí v projednávaném případě podařilo prokázat, že zamýšlené spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Tribunál podle ní nesprávně omezil přezkum na některé faktory podporující první teorii újmy a na otázku, zda byly tyto faktory posuzované samostatně dostatečné k prokázání takového narušení. Tribunál tak zkreslil sporné rozhodnutí, nahradil hospodářské posouzení Komise svým posouzením, nesprávně použil relevantní právní kritéria a porušil povinnost uvést odůvodnění.

- 249 Komise konkrétně tvrdí, že Tribunál přezkoumal pouze čtyři z faktorů, které podporují první teorii újmy uvedenou ve sporném rozhodnutí. Tribunál konkrétně přezkoumal velikost a vývoj podílů na trhu, kvalifikaci společnosti Three jako „významnou konkurenční sílu“, blízkost konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 a kvantitativní analýzu účinků spojení.
- 250 Tribunál tedy tím, že přezkum omezil a zrušil sporné rozhodnutí pouze na tomto základě, neposoudil, zda tyto čtyři faktory ve spojení s ostatními faktory a zjištěními uvedenými ve sporném rozhodnutí umožňují dospět k závěru, že zamýšlené spojení povede k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže.
- 251 Tribunál v bodech 149, 171 až 173, 249 a 268 napadeného rozsudku zkoumal tyto čtyři faktory samostatně za účelem určení, zda každý z nich sám o sobě postačuje k prokázání takového narušení. Komise přitom ve sporném rozhodnutí nikterak neuvedla, že každý z těchto faktorů, posuzovaný samostatně, stačí k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 252 Z bodu 26 pokynů pro horizontální spojení ostatně vyplývá, že faktory uvedené v bodech 27 až 38 těchto pokynů, posuzované samostatně, nemusí být rozhodující.
- 253 Společnost CK Telecoms nejprve tvrdí, že přísluší nikoli Tribunálu, nýbrž Komisi, aby provedla celkové posouzení všech relevantních faktorů, které mohou ovlivnit pravděpodobnost, že spojení bude mít významné nekoordinované účinky. Pátý důvod kasačního opravného prostředku je tedy podle ní nepřipustný a irelevantní zejména proto, že v tomto důvodu Komise v podstatě navrhuje, aby se mělo za to, že Tribunál musí vyplnit mezery ve sporném rozhodnutí a znovu přezkoumat zamýšlené spojení, což není slučitelné s rozsahem jeho soudního přezkumu.
- 254 Dále společnost CK Telecoms tvrdí, že Tribunál přezkoumal všechny relevantní faktory týkající se první teorie újmy uvedené ve sporném rozhodnutí. V tomto ohledu zdůrazňuje, že Tribunál v bodě 139 napadeného rozsudku správně konstatoval, že Komise na jednání upřesnila, že tato první teorie je založena hlavně na třech faktorech, a sice skutečnosti, že společnost Three představuje „významnou konkurenční sílu“, blízkosti konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 a kvantitativní analýze účinků zamýšleného spojení na ceny. Podle společnosti CK Telecoms bylo tedy legitimní a logické, aby Tribunál soustředil přezkum na tyto skutečnosti.
- 255 Konečně Tribunál neuvedl, že každý z faktorů týkajících se první teorie újmy Komise posuzovaný samostatně musí stačit k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. Měl totiž za to, že Komise neprokázala, že tyto faktory jsou dostatečné k tomu, aby bylo možné mít za to, že by zamýšlené spojení k takovému narušení vedlo.

Závěry Soudního dvora

- 256 Pokud jde o argumentaci společnosti CK Telecoms, podle které je pátý důvod kasačního opravného prostředku nepřipustný a irelevantní, je třeba konstatovat, že v tomto důvodu kasačního opravného prostředku Komise vznáší právní otázku, přičemž odpověď na ni může mít vliv na opodstatněnost konstatování Tribunálu, podle kterého se tomuto orgánu nepodařilo právně dostačujícím způsobem prokázat existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. V uvedeném důvodu kasačního opravného prostředku totiž Komise Tribunálu v podstatě vytýká, že sporné rozhodnutí zrušil, aniž provedl celkovou analýzu nebo poměrné vážení všech relevantních faktorů zohledněných ve sporném rozhodnutí, omezil se však na přezkum některých faktorů, které podporují zejména první teorii újmy a jejich dostatečnost pro účely této analýzy.

- 257 V důsledku toho je třeba přezkoumat opodstatněnost tohoto pátého důvodu kasačního opravného prostředku.
- 258 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004, že Komise musí v rámci kontroly spojení vzít v úvahu tržní postavení spojujících se stran a jejich hospodářskou a finanční sílu, stávající alternativy pro dodavatele a uživatele, jejich přístup k dodávkám nebo na trh, právní nebo jiné překážky vstupu na trh, směry vývoje nabídky a poptávky, pokud jde o příslušné zboží a služby, zájmy zprostředkovatelů a konečných spotřebitelů a technický a hospodářský vývoj, je-li to ku prospěchu spotřebitelů a nebrání to hospodářské soutěži.
- 259 Je třeba rovněž připomenout, že body 26 až 38 pokynů pro horizontální spojení uvádějí faktory, které mohou skutečně ovlivnit pravděpodobnost, že spojení povede k významným nekoordinovaným účinkům.
- 260 Bod 26 těchto pokynů v tomto ohledu správně uvádí, že tyto faktory, berou-li se samostatně, nemusí být rozhodující. Kromě toho ne všechny tyto faktory musí být přítomny, aby významné nekoordinované účinky byly pravděpodobné.
- 261 V tomto kontextu je třeba mít za to, že uvedené faktory mohou v zásadě představovat indicie, že spojení povede k významným nekoordinovaným účinkům, které musí být předmětem celkového posouzení.
- 262 K tomu, aby mohl unijní soud provést účinný soudní přezkum rozhodnutí Komise prohlašujících spojení za neslučitelné s vnitřním trhem, mu přísluší, aby poté, co přezkoumá opodstatněnost výtek směřujících proti posouzení relevantních faktorů Komisí a s ohledem na výsledek, který z toho vyplývá, posoudil, zda všechny relevantní faktory a skutečnosti, o které se Komise opřela a které mohou být považovány za prokázané, včetně těch, které nebyly zpochybněny, postačují k prokázání existence zásadního narušení účinné hospodářské soutěže. Toto celkové posouzení neznamená, že unijní soud musí zkoumat i bez návrhu opodstatněnost posouzení faktorů nebo jiných skutečností, které nebyly účastníky řízení zpochybněny.
- 263 Pokud jde v projednávané věci o první teorii újmy uváděnou Komisí, body 128 až 136 napadeného rozsudku obsahují shrnutí sporného rozhodnutí.
- 264 Tribunál v bodech 141 až 283 napadeného rozsudku přezkoumal argumenty společnosti CK Telecoms vznesené v rámci prvního důvodu žaloby v prvním stupni, které se v podstatě týkají faktorů, které mohou ovlivnit pravděpodobnost, že zamýšlené spojení bude mít významné nekoordinované účinky, a sice analýzy podílů na trhu, kvalifikace společnosti Three jako „významné konkurenční síly“, posouzení blízkosti konkurenčního vztahu mezi stranami zamýšleného spojení, jakož i kvantitativní analýzy účinků tohoto spojení na ceny.
- 265 Tribunál v bodě 154 napadeného rozsudku čtvrtou část prvního důvodu žaloby v prvním stupni zamítl. Jak v podstatě vyplývá z bodu 152 napadeného rozsudku, Tribunál konstatoval, že na rozdíl od toho, co tvrdila žalobkyně v prvním stupni, měla Komise ve sporném rozhodnutí za to, že velikost a vývoj podílů na trhu společností Three a O2 jsou prvním údajem o významném konkurenčním tlaku vyvíjeném těmito subjekty, který by byl zamýšleným spojením odstraněn.

- 266 Tribunál naproti tomu v bodech 176, 190, 198, 216, 226, 250 a 283 napadeného rozsudku vyhověl některým výtkám a částem prvního žalobního důvodu, které se týkaly kvalifikace společnosti Three jako „významné konkurenční síly“, posouzení blízkosti konkurenčního vztahu mezi společnostmi Three a O2 a kvantitativní analýzy účinků zamýšleného spojení na ceny.
- 267 Tribunál konečně v bodech 284 až 291 napadeného rozsudku přezkoumal a vyhověl sedmé části prvního důvodu žaloby v prvním stupni, podle které Komise jednak neprovedla celkové posouzení existence nekoordinovaných účinků a jednak neupřesnila, na jakém základě dospěla k závěru, že údajné narušení hospodářské soutěže vyplývající ze zamýšleného spojení je zásadní.
- 268 Pokud jde o otázku, zda Komise v projednávané věci provedla celkové posouzení existence nekoordinovaných účinků, Tribunál přitom v bodě 287 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise ve sporném rozhodnutí takové posouzení provedla. Tribunál upřesnil, že za účelem prokázání existence nekoordinovaných účinků na maloobchodním trhu tento orgán postupně přezkoumal různé relevantní faktory.
- 269 Tribunál však sám nezkoumal, zda s ohledem na výsledek svého přezkumu argumentace společnosti CK Telecoms v prvním stupni týkající se některých relevantních faktorů a na další relevantní faktory a zjištění, které byly součástí celkové analýzy Komise a které vzhledem k tomu, že nebyly zpochybněny, mohly být tedy považovány za prokázané, jako je například specifické posouzení konkurenčního tlaku vykonávaného společností O2, pravděpodobné chování subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, jakož i posouzení soutěžního postavení jak operátorů mobilní sítě, tak operátorů virtuálních mobilních sítí, uvedené v bodech 778 až 1174 odůvodnění sporného rozhodnutí, bylo možné mít za to, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.
- 270 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že se Tribunál tím, že po přezkumu opodstatněnosti faktorů a zjištění zpochybněných společností CK Telecoms v prvním stupni a s ohledem na z toho vyplývající výsledek neprovedl celkové posouzení relevantních faktorů a zjištění za účelem ověření, zda Komise prokázala existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, dopustil nesprávného právního posouzení.
- 271 Pátému důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku

- 272 Šestý důvod kasačního opravného prostředku obsahuje dvě části. V první části Komise Tribunálu vytýká, že zkreslil sporné rozhodnutí, když v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že tento orgán nepřezkoumal případné snížení kvality sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením. Ve druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál uplatnil i bez návrhu výtku, která není uvedena v šesté části třetího důvodu žaloby v prvním stupni.

K relevantnosti šestého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 273 Společnost CK Telecoms uvádí, že šestý důvod kasačního opravného prostředku je irrelevantní, protože Komise nezpochybňuje hlavní úvahy Tribunálu, které jej vedly k odmítnutí druhé teorie újmy Komise týkající se dohod o sdílení sítě.
- 274 Na jedné straně Komise v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku nezpochybnila úvahy uvedené v bodech 325, 330, 340, 344 a 346 až 348 napadeného rozsudku, v nichž měl Tribunál v podstatě za to, že Komise neprávem dospěla k závěru, že možný rozdíl mezi zájmy stran dohody o sdílení sítě a trvalé narušení dohod o sdílení sítě mohou představovat samy o sobě zásadní narušení účinné hospodářské soutěže podle teorie újmy založené na nekoordinovaných účincích.
- 275 Na druhé straně Komise v rámci kasačního opravného prostředku nezpochybnila analýzu Tribunálu uvedenou v bodech 362 až 397 napadeného rozsudku, týkající se účinků dotčeného spojení na společnosti BT/EE a Vodafone.
- 276 Všechny tyto nezpochybněné úvahy přitom vedly Tribunál k odmítnutí druhé teorie újmy.
- 277 Komise tvrdí, že šestý důvod kasačního opravného prostředku je relevantní.

– Závěry Soudního dvora

- 278 V prvé řadě je třeba připomenout, že Tribunál v bodech 325, 330, 340, 344 a 346 až 348 napadeného rozsudku zkoumal otázku, zda trvalé narušení řádného fungování dohod o sdílení sítě zejména z důvodu případného rozdílu mezi zájmy stran těchto dohod může představovat samo o sobě zásadní narušení účinné hospodářské soutěže.
- 279 Komise přitom k závěru o existenci takového narušení nedospěla výlučně na základě takového rozdílu mezi zájmy, jelikož tento rozdíl mezi zájmy je pouze jedním z faktorů zohledněných ve sporném rozhodnutí.
- 280 Skutečnost, že Komise nezpochybňuje konstatování Tribunálu, podle kterého byl rozdíl mezi zájmy stran dohod o sdílení sítě jako takový nedostatečný k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže, nemůže učinit šestý důvod kasačního opravného prostředku Komise irrelevantním.
- 281 Pokud jde ve druhé řadě o argumentaci společnosti CK Telecoms, podle které je šestý důvod kasačního opravného prostředku irrelevantní z důvodu, že Komise nezpochybnila analýzu Tribunálu uvedenou v bodech 362 až 397 napadeného rozsudku týkající se účinků zamýšleného spojení na společnosti BT/EE a Vodafone, je třeba uvést, jak vyplývá zejména z bodu 361 uvedeného rozsudku, že Tribunál přezkoumal, zda analýza Komise týkající se účinků spojení na společnosti BT/EE a Vodafone je obzvláště solidní a přesvědčivá. Tribunál přitom považoval za nezbytné provést takový přezkum na základě předpokladu uvedeného v bodech 358 až 361 uvedeného rozsudku a zpochybněného v první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, že sporné rozhodnutí neobsahuje analýzu týkající se toho, že „subjekt vytvořený spojením mohl uplatnit tržní sílu ve formě zhoršení nabízených služeb nebo kvality jeho sítě“.

- 282 Za těchto podmínek, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 181 svého stanoviska, jelikož úvahy Tribunálu uvedené v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku představují základ pro posouzení účinků zamýšleného spojení na společnosti BT/EE a Vodafone, provedené v bodech 362 až 397 tohoto rozsudku, skutečnost, že Komise přímo nezpochybňuje toto posouzení Tribunálu, nemůže učinit šestý důvod kasačního opravného prostředku irelevantním.
- 283 Je tedy třeba odmítnout argumentaci společnosti CK Telecoms vycházející z irelevantnosti šestého důvodu kasačního opravného prostředku, a tudíž přezkoumat jeho opodstatněnost.

K první části

– Argumentace účastníků řízení

- 284 V první části šestého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál tím, že v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku uvedl, že Komise neprovedla posouzení možného snížení kvality sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, zkreslil sporné rozhodnutí a dospěl neprávem závěru, že druhou teorií újmy je třeba odmítnout.
- 285 V tomto ohledu Komise zdůrazňuje, že pravděpodobné snížení motivace operátorů mobilní sítě, včetně subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, investovat do zlepšení kvality sítí v důsledku tohoto spojení představuje základní prvek analýzy uvedené ve sporném rozhodnutí.
- 286 V první řadě z bodů 1293 až 1297 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že Komise přezkoumala hlavní předpoklad pravděpodobného snížení motivace subjektu vytvořeného zamýšleným spojením investovat do zlepšení kvality jeho sítě ve srovnání se situací před tímto spojením.
- 287 Ve druhé řadě Komise přezkoumala několik možných scénářů, založených hlavně na plánech konsolidace sítí, které předložila společnost Three. Z bodů 1558 až 1562 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že Komise přezkoumala snížení motivace subjektu vytvořeného zamýšleným spojením investovat v rámci plánu [A]. Dále z bodů 1732 až 1742 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že Komise v rámci plánu [B] přezkoumala snížení celkové investice do sítí z důvodu zvýšené transparentnosti investic uskutečněných každým operátorem mobilní sítě, včetně investic subjektu vytvořeného zamýšleným spojením.
- 288 V tomto kontextu Komise uvádí, že posoudila riziko snížení kvality sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, jakož i snížení konkurenčního tlaku na ostatní operátory mobilní sítě, které by z toho vyplývalo.
- 289 Společnost CK Telecoms namítá, že Tribunál nezakreslil obsah sporného rozhodnutí a neopomenul zohlednit body odůvodnění tohoto rozhodnutí, na které Komise odkazuje.
- 290 Tato společnost zdůrazňuje, že za účelem pochopení argumentů Komise je třeba zohlednit strukturu druhé teorie újmy.
- 291 V tomto ohledu uvedená společnost připomněla, že tato teorie újmy obsahuje dvě dílčí teorie týkající se dohod o sdílení sítě. První se týká případného snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného ostatními soutěžiteli (společnostmi BT/EE nebo Vodafone) na subjekt vytvořený zamýšleným

spojením (společnost Three), zatímco druhá dílčí teorie se týká situace sdílení sítě vyplývající z tohoto spojení, které by zvýšilo celkovou transparentnost a snížilo investice na úrovni odvětví síťové infrastruktury.

- 292 Komise obě tyto dílčí teorie újmy přezkoumala s ohledem na plány konsolidace sítě předložené společností CK Telecoms.
- 293 V tomto kontextu se podle této společnosti body odůvodnění sporného rozhodnutí, na které Komise odkazuje a které podle tohoto orgánu obsahují analýzu zhoršení sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, vztahují nikoliv k první dílčí teorii újmy, ale ke druhé dílčí teorii.
- 294 Body 358 až 361 napadeného rozsudku jsou přitom podle ní součástí analýzy Tribunálu týkající se první dílčí teorie újmy, pokud jde o snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného ostatními soutěžiteli, a sice společnostmi BT/EE nebo Vodafone, na subjekt vytvořený zamýšleným spojením.
- 295 Tribunálu tedy nelze vytýkat, že v uvedených bodech nezohlednil body odůvodnění sporného rozhodnutí, na které Komise odkazuje, a zkruslil tak toto rozhodnutí.
- 296 Za těchto podmínek společnost CK Telecoms upřesňuje, že Tribunál přezkoumal a odmítl druhou dílčí teorii újmy nikoli v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku, ale v bodech 398 až 418 uvedeného rozsudku a že zohlednil právě body odůvodnění sporného rozhodnutí, na které Komise odkazuje zejména v bodech 400 až 403 uvedeného rozsudku.

– *Závěry Soudního dvora*

- 297 V první části šestého důvodu kasačního opravného prostředku Komise v podstatě tvrdí, že Tribunál tím, že měl v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku za to, že Komise neposoudila možné snížení kvality sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením, zkruslil sporné rozhodnutí a neprávem dospěl k závěru, že druhá teorie újmy musí být odmítnuta.
- 298 Úvodem je nutno připomenout, jak vyplývá z bodu 292 napadeného rozsudku, že společnost Three předložila v průběhu správního řízení dva plány konsolidace sítí, a sice „plán [A]“ a „plán [B]“. Tyto plány byly založeny na dvou dohodách o sdílení sítě zmíněných v bodě 18 tohoto rozsudku, a sice jednak na dohodě MBNL uzavřené mezi společnostmi BT/EE a Three a jednak na dohodě Beacon uzavřené mezi společnostmi Vodafone a O2. Na základě těchto dohod tito operátoři konsolidovali své příslušné sítě, aby mohli sdílet náklady na jejich umístění, přičemž si nadále konkurovali na maloobchodním trhu. Podle těchto plánů neměl subjekt vytvořený zamýšleným spojením nadále dlouhodobě zachovávat dvě oddělené sítě, ale bylo uvažováno o vytvoření jediné konsolidované sítě.
- 299 Tribunál v bodě 295 napadeného rozsudku upřesnil, že v rámci druhé teorie újmy týkající se dohod o sdílení sítě Komise rozvinula dvě dílčí teorie.
- 300 Z bodu 298 uvedeného rozsudku vyplývá, že první dílčí teorie spočívá v podstatě v tom, že se má za to, že v návaznosti na zamýšlené spojení by došlo ke snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného ostatními soutěžiteli (společnostmi BT/EE nebo Vodafone) na subjekt vytvořený tímto spojením (společnost Three).

- 301 Pokud jde o druhou dílčí teorii, z bodu 299 uvedeného rozsudku vyplývá, že tato dílčí teorie spočívá v podstatě v tom, že se má za to, že sdílení sítě, k němuž by došlo v důsledku zamýšleného spojení, by vedlo k poklesu investic na úrovni odvětví infrastruktury sítí. V bodě 1233 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž Komise tvrdí, že toto spojení by mohlo vést ke snížení součinnosti, které by ovlivnilo smluvní strany dohod o sdílení sítě a umožnilo by oportunistické investiční chování subjektu vytvořeného spojením, což by snížilo investice v celém odvětví, a v důsledku toho i úroveň účinné hospodářské soutěže, která by převládala, kdyby se uvedené spojení neuskutečnilo.
- 302 V tomto kontextu je třeba uvést, že Komise poté, co v bodech 1235 až 1243 odůvodnění sporného rozhodnutí zdůraznila význam souladu zájmů mezi smluvními stranami dohody o sdílení sítě, zkoumala v bodech 1244 až 1784 odůvodnění uvedeného rozhodnutí plány na konsolidaci sítí právě ve světle těchto dvou dílčích teorií újmy.
- 303 Komise v bodech 1293 až 1297 odůvodnění uvedeného rozhodnutí dále přezkoumala hlavní předpoklad pravděpodobného snížení motivace subjektu vytvořeného zamýšleným spojením investovat do zlepšení kvality jeho sítě ve srovnání se situací před tímto spojením.
- 304 Potenciální vývoj na trhu v důsledku zamýšleného spojení je vyložen v bodech 1368 až 1784 odůvodnění sporného rozhodnutí, přičemž body 1391 až 1567 jeho odůvodnění se týkají účinků plánu [A] a body 1598 až 1749 jeho odůvodnění se týkají účinků plánu [B]. Komise přezkoumala účinky těchto plánů nejprve na společnost BT/EE a zejména na síť MBNL, poté na společnost Vodafone a zejména na síť Beacon a konečně na celkové investice do dotčených sítí.
- 305 Komise v rámci analýzy dopadu uvedených plánů na celkové investice do mobilních sítí zdůraznila, zejména v bodech 1556 až 1562 odůvodnění a v bodech 1732 až 1742 odůvodnění sporného rozhodnutí, že větší transparentnost investic mezi operátory mobilních sítí by mohla snížit jejich motivaci investovat do sítí a mohla by mít zásadní negativní dopad na investice do těchto sítí na úrovni celého odvětví.
- 306 Komise zvláště v bodech 1559 až 1561 odůvodnění a v bodě 1734 odůvodnění sporného rozhodnutí v podstatě konstatovala, že v důsledku této větší transparentnosti může být subjekt vytvořený zamýšleným spojením informován o investicích ze strany společnosti BT/EE do technologie ve prospěch sítě MBNL, a rozhodnout se tak, že sám zavede takovou technologii ve prospěch sítě Beacon [*důvěrné*]. Podle sporného rozhodnutí by se společnost Vodafone mohla dozvědět, že subjekt vytvořený zamýšleným spojením zvažuje zavedení této technologie a měla by motivaci zdržet se takových technologických investic, dokud tak neučiní tento subjekt.
- 307 Dále měla Komise v bodech 1735 a 1736 odůvodnění tohoto rozhodnutí za to, že v rámci plánu [B] by subjekt vytvořený zamýšleným spojením mohl být informován o investicích plánovaných společnostmi BT/EE nebo společností Vodafone a mohl by být motivován k podobným investicím jak na východě, tak na západě Spojeného království [*důvěrné*]. V bodě 1737 odůvodnění uvedeného rozhodnutí dospěla Komise k závěru, že větší transparentnost by s sebou nesla riziko, že společnosti BT/EE a Vodafone budou čekat, až subjekt vytvořený zamýšleným spojením uskuteční takové investice do vývoje nových důležitých technologií před tím, než do nich samy investují.
- 308 V tomto kontextu, jak generální advokátka v podstatě uvedla v bodě 189 svého stanoviska, je třeba mít za to, že Komise provedla analýzu možného zhoršení kvality jak sítě MBNL, tak sítě Beacon. Komise při provedení této analýzy vycházela z předpokladu uvedeného v bodě 1275 odůvodnění

sporného rozhodnutí, podle kterého jiný způsob snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného smluvní stranou dohody o sdílení sítě spočívá ve zhoršení kvality sítě zpomalením nebo bráněním investic do sítě jinou smluvní stranou této dohody. Z toho vyplývá, že Komise měla od počátku za to, že snížení konkurenčního tlaku by mohlo spočívat zejména v takovém zhoršení kvality vlastní sítě subjektem vytvořeným zamýšleným spojením.

- 309 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že ze sporného rozhodnutí vyplývá, že Komise posoudila možné zhoršení kvality sítě subjektu vytvořeného zamýšleným spojením.
- 310 Tribunál tím, že v bodech 358 až 361 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise takové posouzení neprovedla, toto rozhodnutí zkrátil.
- 311 Jak generální advokátka uvedla v bodě 191 svého stanoviska, toto konstatování nelze vyvrátit argumentem společnosti CK Telecoms, že z hlediska struktury sporného rozhodnutí Komise posuzovala účinky plánů [A] a [B] na celkové investice do příslušných sítí ve dvou oddělených částech textu rozhodnutí.
- 312 Je zajisté pravda, že vzhledem k tomu, že posouzení Komise týkající se účinků plánu [A] a plánu [B] na celkové investice do příslušných sítí byla provedena ve dvou oddílech tohoto rozhodnutí, nazvaných „Účinky plánu [A] na celkové investice do sítí“ a „Účinky plánu [B] na celkové investice do sítí“, se může jevit, že jsou úzeji spojena s druhou dílčí teorií újmy. Dále body 358 až 361 napadeného rozsudku, které Komise zpochybňuje, uvádějí obecné úvahy Tribunálu týkající se první dílčí teorie újmy, podle níž by mohlo dojít ke snížení konkurenčního tlaku vyvíjeného na konkurenty subjektu vytvořeného zamýšleným spojením. V analýze účinků obou plánů konsolidace sítí na společnosti BT/EE a Vodafone a na celkové investice do těchto sítí však Komise nerozlišovala podle předkládané dílčí teorie, ale naopak uváděla křížové odkazy na různé relevantní části sporného rozhodnutí.
- 313 S ohledem na předcházející úvahy je třeba první části šestého důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.

Ke druhé části

– Argumentace účastníků řízení

- 314 Ve druhé části šestého důvodu kasačního opravného prostředku Komise, která se dovolává nedostatku odůvodnění, v podstatě tvrdí, že Tribunál k tomu, aby v bodě 417 napadeného rozsudku vyhověl šesté části třetího důvodu žaloby v prvním stupni společnosti CK Telecoms, přezkoumal i bez návrhu otázku, která nebyla touto společností vznesena, a v důsledku toho úvahy uvedené v bodech 408 až 416 napadeného rozsudku neodpovídají výtkám společnosti CK Telecoms formulovaným v rámci této části.
- 315 V tomto ohledu Komise připomíná, že v šesté části třetího důvodu žaloby v prvním stupni společnost CK Telecoms tvrdila jednak, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že kvalifikovala případné snížení celkových investic vyplývající z větší transparentnosti investic mezi operátory mobilní sítě jako nekoordinovaný účinek, a jednak, že Komise plně nezohlednila závazky předložené společností CK Telecoms.

- 316 Podle Komise důvody uvedené v bodech 398 až 416 napadeného rozsudku neumožňují pochopit důvody, proč Tribunál v bodě 417 uvedeného rozsudku rozhodl, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že kvalifikovala případné snížení celkových investic vyplývající z větší transparentnosti investic mezi operátory mobilní sítě jako nekoordinovaný účinek.
- 317 Komise upřesňuje, že se Tribunál v bodech 408 až 416 uvedeného rozsudku zabýval i bez návrhu jinou otázkou, kterou společnost CK Telecoms nevznesla v prvním stupni a která se týkala toho, že Komise ve sporném rozhodnutí neuvedla odpovídající časový rámec, ve kterém hodlá prokázat zásadní narušení účinné hospodářské soutěže.
- 318 Za těchto podmínek Komise tvrdí, že úvahy Tribunálu uvedené v bodech 404 až 416 napadeného rozsudku neodpovídají konstatování, ke kterému dospěl v bodě 417 napadeného rozsudku. Tento rozsudek tedy neobsahuje žádnou úvahu týkající se otázky, zda Komise nesprávně kvalifikovala případné snížení celkových investic vyplývající z větší transparentnosti investic mezi operátory mobilní sítě jako nekoordinovaný účinek a zda se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení při analýze dopadu spojení na investice v celém odvětví.
- 319 Společnost CK Telecoms namítá, že Tribunál jasně a vyčerpávajícím způsobem vyložil úvahy, které jej vedly k odmítnutí druhé dílčí teorie újmy, umožňující zúčastněným osobám seznámit se s důvody rozhodnutí Tribunálu a Soudnímu dvoru vykonat přezkum.
- 320 V tomto ohledu společnost CK Telecoms v první řadě tvrdí, že Tribunál měl v bodě 408 napadeného rozsudku za to, že Komise neupřesnila období, v němž podle ní dojde k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. K dosažení tohoto závěru měl Tribunál v bodě 415 uvedeného rozsudku za to, že analýza účinků spojení na oligopolním trhu v odvětví telekomunikací, které vyžaduje dlouhodobé investice a kde jsou spotřebitelé často vázáni smlouvami uzavřenými na několik let, je dynamickou výhledovou analýzou, která vyžaduje zohlednění případných koordinovaných nebo jednostranných účinků v relativně rozsáhlém období v budoucnosti.
- 321 Ve druhé řadě měl Tribunál za to, že Komise neupřesnila ani to, který z několika možných scénářů konsolidace sítí uvedených ve sporném rozhodnutí je nejpravděpodobnější.
- 322 V tomto ohledu Tribunál v bodech 410 až 413 napadeného rozsudku konstatoval, že bez ohledu na to, který plán konsolidace sítě by strany zamýšleného spojení nakonec přijaly, by subjekt vytvořený tímto spojením dlouhodobě nezachoval dvě oddělené sítě. Tento subjekt by se tedy dlouhodobě soustředil na jednu ze dvou dohod o sdílení sítě.
- 323 Za těchto podmínek měl Tribunál správně za to, že druhá dílčí teorie újmy musí být odmítnuta, protože je založena na předpokladu – v rozporu se skutkovým stavem zjištěným Tribunálem – o dlouhodobé existenci dvou oddělených sítí.

– Závěry Soudního dvora

- 324 Z pravidel upravujících řízení před unijními soudy, zejména z článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z článku 76 a z čl. 84 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, vyplývá, že spor je v zásadě určen a vymezen účastníky řízení a unijní soud nemůže rozhodovat *ultra petita* (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. prosince 2013, Komise v. Irsko a další, C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 27).

- 325 Některé důvody sice mohou, či dokonce musí být uplatněny i bez návrhu, jako například neexistence nebo nedostatek odůvodnění předmětného rozhodnutí, což je otázkou podstatných formálních náležitostí, avšak důvod týkající se legality uvedeného rozhodnutí po materiální stránce, což je otázkou porušení Smluv nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejich provádění ve smyslu článku 263 SFEU, smí být unijním soudem zkoumán, pouze je-li uplatněn žalobcem (rozsudek ze dne 10. prosince 2013, Komise v. Irsko a další, C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 28).
- 326 V projednávané věci je třeba konstatovat, že společnost CK Telecoms v šesté části třetího důvodu žaloby v prvním stupni tvrdila jednak, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že kvalifikovala případné snížení celkových investic vyplývající z větší transparentnosti investic mezi operátory mobilní sítě jako nekoordinovaný účinek, a jednak, že Komise plně nezohlednila závazky předložené společností CK Telecoms.
- 327 Tribunál v bodech 398 až 401 napadeného rozsudku v podstatě připomněl tuto šestou část třetího žalobního důvodu, jakož i argumentaci Komise. Tribunál v bodech 402 až 407 uvedeného rozsudku přezkoumal body odůvodnění sporného rozhodnutí, které se týkají případného snížení celkových investic do sítí z důvodu větší transparentnosti investic mezi operátory mobilní sítě v důsledku zamýšleného spojení.
- 328 V tomto kontextu měl přitom Tribunál namísto toho, aby přezkoumal, zda Komise nesprávně kvalifikovala toto případné snížení investic jako nekoordinovaný účinek a zda plně nezohlednila závazky předložené společností CK Telecoms, v bodě 408 napadeného rozsudku za to, že v projednávané věci čelí „zvláštní obtíži“ týkající se soudního přezkumu, který musí vykonat ve vztahu ke spornému rozhodnutí, jelikož Komise neuvedla odpovídající časový rámec, ve kterém hodlá prokázat zásadní narušení účinné hospodářské soutěže.
- 329 Tento soud v bodě 410 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že Komise ve sporném rozhodnutí nepovažovala dlouhodobý horizont za odpovídající časový rámec pro posouzení účinků zamýšleného spojení.
- 330 V tomto ohledu Tribunál v bodě 415 uvedeného rozsudku upřesnil, že analýza účinků spojení na oligopolním trhu v odvětví telekomunikací, které vyžaduje dlouhodobé investice a kde jsou spotřebitelé často vázáni smlouvami uzavřenými na několik let, je dynamickou výhledovou analýzou, která vyžaduje zohlednění případných koordinovaných nebo jednostranných účinků v relativně rozsáhlém období v budoucnosti.
- 331 Tribunál v bodech 416 a 417 napadeného rozsudku v podstatě dospěl k závěru, že jelikož spojující se strany nezachovají v dlouhodobém horizontu dvě oddělené sítě, Komise se tím, že kvalifikovala dopad větší transparentnosti na celkové investice do sítí jako nekoordinovaný účinek, dopustila nesprávného právního posouzení, „jelikož [druhá dílčí teorie] je založen[a] na [chybném] předpokladu existence dvou oddělených sítí“.
- 332 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodě 200 svého stanoviska, je nutno konstatovat, že v rámci svých podání v prvním stupni společnost CK Telecoms nevytýkala Komisi, že neupřesnila nebo neanalyzovala odpovídající časový rámec, v němž tento orgán hodlá prokázat existenci nekoordinovaných účinků a zásadního narušení účinné hospodářské soutěže.

- 333 Je tedy třeba konstatovat, že Tribunál, aniž přezkoumal výtky, které předložila společnost CK Telecoms v rámci dotyčného žalobního důvodu, uplatnil i bez návrhu výtku vycházející z absence upřesnění časového rámce a analýzy nekoordinovaných účinků v dlouhodobém horizontu.
- 334 Je přitom zjevné, že tuto výtku nelze kvalifikovat jako nepominutelný důvod ve smyslu judikatury Soudního dvora připomenuté v bodě 325 tohoto rozsudku.
- 335 Je tak třeba mít za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení vzhledem k tomu, že v bodě 417 napadeného rozsudku vyhověl šesté části třetího důvodu žaloby v prvním stupni společnosti CK Telecoms, když uplatnil i bez návrhu v bodech 408 až 416 napadeného rozsudku výtku, kterou nelze kvalifikovat jako nepominutelný důvod, a v důsledku toho úvahy uvedené v těchto bodech neodpovídají výtkám společnosti CK Telecoms formulovaným v rámci této části.
- 336 V důsledku toho je druhá část šestého důvodu kasačního opravného prostředku opodstatněná a šestému důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba vyhovět v plném rozsahu.
- 337 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy a s ohledem na rozsah, povahu a dosah pochybení, jichž se Tribunál dopustil, uvedených v tomto rozsudku, jimiž jsou dotčeny úvahy Tribunálu jako celek, je třeba napadený rozsudek zrušit.

K vrácení věci zpět Tribunálu

- 338 Podle článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, je-li opravný prostředek opodstatněný. Soudní dvůr pak může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 339 Jak v projednávané věci vyplývá z bodů 291, 397, 417, 418, 454 a 455 napadeného rozsudku, vzhledem k tomu, že Tribunál vyhověl důvodům žaloby v prvním stupni uvedeným v bodě 41 tohoto rozsudku, zrušil sporné rozhodnutí a měl za to, že není namístě přezkoumat šestou část prvního žalobního důvodu vycházející z toho, že Komise měla nesprávně za to, že motivace subjektu vytvořeného zamýšleným spojením soutěžit bude pravděpodobně menší než motivace společností Three a O2 před tímto spojením. Nepřezkoumal ani druhý žalobní důvod týkající se posouzení hypotetického srovnávacího scénáře provedeného Komisí, na kterém je založeno hodnocení maloobchodních a velkoobchodních trhů, ani druhou a sedmou část třetího žalobního důvodu, které se týkají jednak vývoje obou existujících dohod o sdílení sítě v rámci hypotetického srovnávacího scénáře a jednak posouzení závazků týkajících se sdílení sítě. Tribunál se nevyjádřil ani ke čtvrté, páté a šesté části čtvrtého žalobního důvodu, které se týkají posouzení Komise, podle kterého by subjekt vytvořený zamýšleným spojením byl méně motivován konkurovat, posouzení tohoto orgánu, podle kterého by konkurenti tohoto subjektu nebyli schopni ani motivování s ním soutěžit, jakož i zohlednění určitých tvrzení třetích osob Komisí. Konečně Tribunál nerozhodl o pátém důvodu žaloby v prvním stupni, ve kterém společnost CK Telecoms zpochybnila posouzení některých svých závazků Komisí.
- 340 Žalobní důvody, které nebyly Tribunálem zkoumány, vyžadují přezkum několika skutkových a právních otázek na základě skutečností, které jednak nebyly Tribunálem posouzeny v napadeném rozsudku a jednak nebyly projednány před Soudním dvorem. Navíc povaha a rozsah pochybení, jichž se dopustil Tribunál a která byla identifikována v tomto rozsudku, jsou takové, že

přezkum důvodů uplatněných v prvním stupni, který je stížen těmito pochybeními, vyžaduje, aby Tribunál provedl hlavně novou analýzu těchto důvodů, která se podstatně liší od analýzy obsažené v napadeném rozsudku.

- 341 V tomto kontextu je třeba konstatovat, že Soudní dvůr nemá v projednávaném případě k dispozici informace nezbytné k tomu, aby s konečnou platností rozhodl o všech důvodech uplatněných v prvním stupni.
- 342 Za těchto podmínek je třeba věc vrátit zpět Tribunálu s tím, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

K nákladům řízení

- 343 Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek ze dne 28. května 2020, CK Telecoms UK Investments v. Komise (T-399/16, EU:T:2020:217), se zrušuje.**
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.**
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.